

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi

Yıl: 7

Sayı: 21

11-2017

Yayınlayan:

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Verlag der Islam

Adres :

Türk Masası
Ahmadiyya Muslim
Jamaat KdÖR
Genfer Str. 11 60437
Frankfurt, Almanya

Tel:

Fax:

069 50688741 069 50688743

Sorumlu:

Raşit Paktürk

E-mail:

maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

"Maneviyat" is a Turkish Magazine of Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Germany

"Maneviyat" ist eine türkische Zeitschrift der Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Deutschland

İçindekiler

2 Editörden

3 Kuran-ı Kerim

4 Hadis-i Şerif

6 Kelamü'l İmam

8 Sözde din bilginleri ve Ümmet-i Muhammed

27 Hz. Mehdi'ye yöneltilen değişik suçlamalar

41 Peygamber Efendimizi (sav) metheden birinci kaside

46 Hz. Mehdi ve Ümmet büyüklerinin şahadetleri

فہرست مضامین

اداریہ

قرآن کریم

حدیث نبوی

کلام الامام

علماء ہم اور امت محمدیہ

چند اعتراضات کے جوابات

قیصدہ

حضرت مسیح موعود علیہ السلام

بزرگان امت کی نظر میں

Editörden

1974 senesinde dönemin Pakistan Başbakanı Zülfikar Ali Butto önderliğinde Pakistan'ın anayasasında bir değişiklik yapılarak, Müslüman'ın yeni bir tanımı uyduruldu. Bu değişiklik yapıncaya kadar 1400 seneden beri kelime-i şehadet getirenler, İslam ve iman şartlarını yerine getirenler, Müslüman sayılırdı. Ancak Pakistan anayasasında yeni yapılan bu değişiklik Peygamber Efendimiz (sav) zamanından beri süregelen Müslüman tanımını kaldırdı ve yeni bir tanım uyduruldu. Buna göre herkim, Peygamber Efendimizin (sav) son peygamber olduğuna şartsız olarak iman etmezse; son peygamber veya nebi kelimesinin kendi dayattıkları manası ve tanımına göre Peygamber Efendimiz'den (sav) sonra nebi olduğunu iddia ederse veya böyle bir iddiacıyı nebi olarak kabul ederse veya böyle birine dinî muslih olarak inanırsa, o, Pakistan anayasası ve kanun gözünde Müslüman sayılmayacaktı.

Bundan sonra darbe ile Butto hükümetini devirip iktidara el koyan General Ziya-ül Hak, 26 Nisan 1984 yılında kanun hükmünde sıkıyönetim kararı olarak Ahmedi Müslümanların özgürlüklerini ortadan kaldıran bir emir yayınladı. Buna göre eğer bir Ahmedi, ibadet yerine yazılı, sözlü veya işareten mescit derse, ezan okursa, kendisini Müslüman olarak gösterirse, dinine İslam derse, inancını tebliğ ederse, böyle bir kimse üç sene hapis ve para cezasına çarptırılacaktır.

Bu yasa Pakistan'da halen yürürlükte ve uygulanmaktadır. Bunun neticesinde yüzlerce Ahmedi hapse atılmış, eziyet verilmiş ve sadece kelime-yi tevhit söyledikleri veya birisine selamün aleyküm dedikleri için mahkemelere çıkarılarak insafsızca cezalandırılmıştır.

Bunun haricinde Ziya-ül Hak dikta rejimi, "White Paper" adı altında, Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bir kitap yayınlayarak, bütün yerel dillere çevirerek Pakistan'ın her köşesine yaydı ve daha sonra dünyanın meşhur dillerine çevrilerek Pakistan konsoloslukları eliyle dünya ülkelerine dağıtıldı. Böylelikle Pakistan içinde ve dışında Ahmedi Müslümanlar aleyhinde nefret uyandırılmaya çalışıldı.

Bu uydurma suçlamalar, Cemaat tarihi boyunca yüzlerce kere cevaplandırılmıştı. Buna rağmen Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin dördüncü Halifesi, dağıtılan bu kitabın içeriğini cevapladı. Nitekim o, 25 Ocak 1985 ile 31 Mayıs 1986 tarihleri arasındaki Cuma hutbelerinde bu kitaptaki uyduruk suçlamalara kapsamlı şekilde cevap verdi ve gerçekleri göz önüne serdi.

Maneviyatın bu yeni sayısında o hutbelerden üç tanesini, gerçeği arayan okuyucularımızın istifadesine sunuyor ve faydalı olmasını Yüce Allah'tan niyaz ediyoruz.

Kuran-ı Kerim

Zuhurf Suresi 52-57

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي
 مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ
 يُبِينُ ﴿٥٣﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾
 فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٥﴾ فَلَمَّا أَسْفُونَا ائْتَقَمْنَا
 مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

Firavun kavmine ilân ederek dedi ki: “Ey kavmim!
 Mısır memleketi benim değil mi? Bu nehirler be-
 nim (tasarrufum) altında akar. Hiç görmüyor mu-
 sunuz?”

“Yoksa ben, bu değersiz ve kendini ifade edeme-
 yen adamdan daha iyi değil miyim?”

“Ona altın bilezikler neden indirilmedi? Kendisi ile
 birlikte gruplar halinde melekler, neden gelmedi?”

Böylece o, kavmini küçük düşürdü. Onlar (da) ken-
 disine boyun eğdiler. Şüphesiz onlar fâsık kimse-
 lerdi.

Sonunda onlar Bizi kızdırınca, Biz (de) onlardan öğ
 aldık. Böylece hepsini suda boğduk.

Sonunda onlar Bizi kızdırınca, Biz (de) onlardan öğ
 aldık. Böylece hepsini suda boğduk.

Hadis-i Şerif

Küçüklere merhamet etmek ve büyüklerin hakkını vermek

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَ لَمْ يَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرَنَا فَلَيْسَ مِنَّا

Tercüme

Abdullah bin Ömer'in^{ra} rivayetine göre Peygamber Efendimiz ﷺ şöyle buyurdu: Küçüğüne merhamet etmeyen ve büyüğünün hakkını tanımayan bizden değildir.¹

Açıklama

Bu hadis, insan ilişkilerinin ince bir prensibini aktarmaktadır. Dünyadaki fesat ve fitnelerin çoğunun sebebi, büyüklerin küçüklere karşı şefkatli ve merhametli olmaması, küçüklerin ise büyüklere hak ettikleri saygıyı göstermemeleridir. Durum böyle olunca hoş olmayan toplumsal bir çekişme başlar. İslam bir taraftan kamusal hizmetler ve kazanç elde etme yolları konusunda herkese eşit hak tanımıştır. Diğer taraftan toplumun farklı tabakalarında

şefkat, merhamet, edep ve saygının sağlam köprüsünü kurarak herkesi bir ip üzerinde dizmiştir. Hayat mücadelesinde diğerlerini geçme fırsatını yakalayan insanlara, geride kalanlara karşı, onlar geri kaldığı müddetçe şefkatli ve merhametli olmaları emredildi. Geride kalanlara ise kendilerini geçmiş olanlara, onlar ilerde oldukları müddetçe vacip olan edep ve saygıyı göstermeleri emrolundu. Bu güzel öğreti ile Peygamber Efendimiz ﷺ toplumun farklı tabakaları arasındaki yersiz çekişmenin kökünü kazımıştır. Ancak ne yazık ki çok az kişi bu öğretiye uyar. Birisi herhangi bir sebeple güç elde ettiğinde kibirlenip, altta kalanları ezmeye çalışır. Başka birisi hayat yarışında herhangi bir sebeple geride kaldıysa haset ateşinde yandığı için kendisini geçenleri düşürüp mahvetmek ister. Bunların her

¹ Ebu Davud

ikisi İslam'ın adalet ve insaf öğretisinden çok uzaktırlar.

İslam kesinlikle toplum içinde tabakalar meydana getirmez. Ancak insanların yetenekleri ve kişisel çabaları farklı olduğundan, doğal olarak kendiliğinden geçici bir imtiyaz ortaya çıkar. Doğal olarak meydana gelen bu tür farklılıklar doğal yollarla ortadan kalkmadığı müddetçe, İslam bu gerçekleri gözardı etmez. Tersine o, bunları dikkate alarak bu durumdan doğabilecek olan hoş olmayan neticeleri engellemek için uygun tedbirlere başvurur. Peygamber Efendimizin ﷺ bu mübarek buyruğu bu tedbirlerden birisidir. İslam, bu tedbirleri almakla beraber bu tür farklılıkların geçici olduğunu ısrarla vurgulamaktadır. Bugün alt tabakadan sayılan, yarın ilerleyip yükselebilir. Bundan dolayı Kuran-ı Kerim şöyle buyurmaktadır:

...لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا

خَيْرًا مِنْهُمْ¹...

¹ Hucurat suresi, 12: (Aranızdan) bir kavim (başka) bir kavim ile alay etmesin. Belki onlar (alay edenlerden) daha hayırlıdırlar.

Yani, toplumun hiçbir tabakası için başka bir tabakayı hakir görmek caiz değildir. Çünkü bugün aşağıda olan bir tabaka, yarın yükselip bugün ona hakaret edenden üstün ve hayırlı olabilir."

Unutulmamalı ki bu hadiste *sağîr* (küçük) ve *kebîr* (büyük) kelimeleleri kullanılmıştır. Arapçada bundan ister etkisi bakımından, ister emir veren ve emir alan, ister zenginlik, ister akrabalık, isterse yaş bakımından olsun, her anlamdaki küçük ve büyük kastedilir. Arapçada bundan, ister etkisi bakımından, ister emir veren ve emir alan, ister zenginlik, ister akrabalık, isterse yaş bakımından olsun, her anlamdaki küçük ve büyük kastedilir. Bu manada büyük olan herkes küçüğe şefkat ve sevgi ile davranacak ve her küçük olan kendisinden büyük olana edepli ve saygılı olacak. Böyle davranmayanlar hakkında Peygamber Efendimiz ﷺ "o bizden değildir," buyurmaktadır.

Hiz. Mirza Beşir Ahmad^{ra},

Çalış Cevahir Pare,

Çev. Raşit Paktürk

Maneviyat

Kelamü'l İmam

Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam^{as}

Bir müddet sohbetlerinde bulunduğunda, onlardan ilginç şeylerin zuhur ettiğini görmek, abdalların bir alametidir. Feyz dağıtırken onları, çok süt veren dişi deve gibi bulacaksınız. Onlar, sözleri ile insanların kalplerini temizlerler. Hitapları ise gönüllere yerleşir. Onlar, Rahman olan Allah^{cc} tarafından takva süsüyle süslenirler ve nefsanî isteklerinin fazlası ise kesilir. Günahlarının da hepsi silinir. Onların eliyle, nice basiretsiz kör görmeye başlar ve medenileşerek takva ehli ve irfan sahibi olurlar. Kocasının karşısına çıkıp, köpek gibi havlayan kadına benzeyip, onlarla dalga geçenlere yazıklar olsun. Onlar sadece talak ile helak olacaklarından habersizdirler. Çünkü Allah^{cc}, onların kurtuluşlarını bu abdalların sevgisi ve inayetine bağlamıştır. Nitekim onlarla ilişkilerini kesen kimse ise helak olup gitti. Çünkü o, muhafızlarını terk etti. Bu bedbahtlık, fitratında tembellik olan, aceleci ve kendini beğenmiş, Allah'tan^{cc} korkmayan ve akıbetini düşünmeyen kimse'nin nasibidir. Bunların hepsi, dünyevi pislüğün doğurduklarıdır. Kendilerini bu pislığe bulaştıranların vay haline! Onlar, Allah^{cc} ehlini reddederler ve istihza ederek onlara eziyet çekirtmeye çalışırlar. Onlar, bunları yaparken hayır işlediklerini zannederler. Bu devirde, bana eziyet çekirtme çabasında olan kimse, en büyük zalimdir. O, şerli ve kibirli olup, şeytan gibi haset ve kin gözüyle bakmaktadır. O, ejderha gibi, hem ateşini püskürterek, hem de bedeninin sesiyle (kendince) beni korkuttu. Allah^{cc} adına yemin olsun ki, ben O'nun himayesi altındaki, dokunulması yasak olan Rahmanın^{cc} korusuyum. Beni kesme iradesinde olan kimse, ceza ve mükâfatın sahibi olan Allah'ın^{cc} eliyle kesilecektir. Ben, O'nun gözünün önündeyim ve O'nun indinde resuller korkmazlar. Entrikacıların oyunları, kendilerine geri döndürülecektir. Keşke bilseler! ...

Sözde din bilginleri ve Ümmet-i Muhammed

Müslüman Ahmediye Cemaati Başkanı ve Vadedilen Mesih Hazretleri'nin Dördüncü Halifesi Hz. Mirza Tahir Ahmed'in 22 Mart 1985, Cuma günü Londra'nın Fazl Camiin'de verdiği cuma hutbesi metnidir. Kendileri İsti'aze ile Fatiha Suresi'ni okuduktan sonra şu ayetleri (59:14-16) okudular:

لَا تَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ❀ لَا يُفَاتِلُونَكُمْ
جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ
بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحَسَّبُهُمْ جَمِيعًا
وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ
❀ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ❀

Daha sonra söze şöyle başladılar: Okuduğum bu üç ayet-i kerimede Yüce Allah^{cc}, sevgili Habibi'ne^{sav} hitaben şöyle demektedir: (Ey Habibim!) Düşmanlarınız üzerinde sizin korkunuz, Allah korkusundan daha fazla olmuştur. Sebebi de şudur ki düşmanlarınızın düşünme güçleri yoktur. Bunlar sizinle toplu olarak ancak kalelerinde yahut sığınaklarında iken savaşırlar. Fakat açık olarak sizinle savaşamazlar. Aslında onların kendi aralarında kuvvetli kavgalar vardır. Siz onları bir arada zannedersiniz, fakat aslında aralarında bir birlik yoktur. Bu da akılsızlıklarından dolayıdır. Bunlar da, kendilerinden az bir

zaman önce geçmiş kavimler gibidirler. Onlar yaptıklarının cezasını nasıl çektilerse, bunlar da aynı şekilde cezalarını bulacaklardır.

Bu ayetlerin mealinin arkasında, öteki ayetlerde olduğu gibi, birçok derin mefhumlar bulunmaktadır. Meselâ, düşmanlarının Hz. Resulullah^{sav} ile Ashab-ı Kiram'dan korktuğu iddia edilmiştir. Bu iddia insana biraz tuhaf gibi gelir. Çünkü Müslümanlar güçsüz zannedilmekteydiler. Herkes Resulullah^{sav} ve Ashab-ı Kiramı küçük düşürmeye çalışmaktaydı. Sokak çocukları bile onları taşılayıp küfretmekteydiler. Onlar yurtlarından sürgün edildiler. Yine de rahat bırakılmadılar. Düşmanlar acımasızca onlara saldırmaya devam ettiler. Durum böyleyken yine de düşmanların Müslümanlardan, Allah'tan da daha fazla korktukları belirtilmektedir. Bu korku neydi? Aslında bu İslâmiyet'in üstün geleceği korkusuydu. Bu korku, Müslümanların ispat gücünden duyulan korkuydu. Düşmanlar daima müminlerin ispat edebilme kuvvetinden çok korkmuşlardır. Bu korkuya nazaran onların Allah korkusu, yok gibidir. Doğru yolda olanların muhalifleri, onların bütün delillerini unuturlar ve Allah korkusunu terk edip takvadan uzaklaşarak onlara saldırlar. Bu yola başvurmaları onların Allah^{cc} korkusundan uzak olduklarını gösterir. Eğer Allah'tan korksalardı, doğruluk aleyhinde küçültücü hareketlere başvurmazlar ve

yalan söyleyip aldatmaya çalışmazlardı. Kısacası, düşmanlar gelişip ilerlemekte olan, fakat onlardan daha zayıf görünen kuvvetten korkarlar. Zayıf görüldüğü için düşmanları ona karşı saldırlar. Zaten Resulullah^{sav} ile Ashab-ı Kiram'a yapılan saldırılar da bu yüzdendi.

Kısacası bu korku, İslâm'ın delil ve ispat gücü ile üstün geleceği korkusudur. Bu korku sanki karanlığın aydınlıktan duyduğu korkudur. Nasıl ki gece sabah ışıklarından korkuyorsa, gerçeklere düşman olanların korkusu da aynı şekildedir. Bu korku onların gerçek aleyhinde düzenledikleri saldırılardan da belli olur. Müslüman Ahmediye Cemaati'ne yapılan saldırılarda da aynı korku hissedilmektedir. Ayet-i kerimde belirtildiği gibi bu saldırılar sanki kaleler içinden yapılmaktadır. Yani Müslüman Ahmediler'in cevap vermeleri yasak olan bir ülke tarafından yapılmaktadır. Bu saldırganlar, maddî bakımdan güçlü hükümetlerin desteğinde bu saldırıları düzenlerler. Fakat açık yerlerde bunlar Ahmediler'in karşısına çıkmaktan korkarlar. Kur'an-ı Kerim'in ileri sürdüğü bu gerçek ne kadar yücedir. Yani tek taraflı olarak saldırılar düzenlemeleri ve Ahmediye kitaplarına el koymaları onların korkak olduklarını göstermektedir.

Onlar İslâmiyet'in düşmanlarına karşı harekete geçmekten bile korkarlar. İslâm düşmanlarına kim karşı koy-

maktadır? Bu sorunun cevabını ben daha sonra veririm.

Hak Teala'nın buyurduğu gibi Ahmediye düşmanlarının birliği aslında sırf Ahmediye düşmanlığından kaynaklanmaktadır. Kendi aralarında büyük düşmanlıklar vardır. Fakat Ahmediye düşmanlığı yüzünden onlar kendi düşmanlıklarını unutmuş gibidirler. Aynı gerçek "El-Küfrü milletün vahidetün" kelimeleriyle de ifade edilmiştir. Yani dinsizlerin, olumlu bir sebepten dolayı değil, ancak gerçeği inkâr ettiklerinden dolayı aralarında bir birlik bulunmaktadır. Böyle bir birliğin arkasında bir mantık yoktur. Sadece birlik, kendi zatında bir anlam taşımaz. Birçok hadisede insan ve hayvan hep birlikte toprak altında kalarak ölürler. Mantıklı kimseler daima olumlu gerçekler üzerinde birleşirler. Aralarında bulunan sevgi yüzünden onların kalpleri birbirine bağlanır. Kuran'ın belirttiği gibi "Rühemâu beynehüm" yani onların birliği aralarında bulunan bir sevgi üzerinde kurulur.

Şu anda Pakistan'da Müslüman Ahmediye Cemaati'nin durumu bu ayetlerin gerçek mefhumunu arz etmektedir. Ahmedi Müslümanlara hem dil hem de kalem ile saldırılarda bulunmaktadır. Ayrıca onlara fiziki eziyet edilip hapse atılarak her çeşit zulüm reva görülmektedir. Birçok değerli kardeşimiz şehit edilmiştir. Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin

aleyhimizde yayınladığı broşür bunun açık bir örneğidir. Broşürde 1953'deki Ahmediye aleyhtarı olaylardan bahsedilmiş ve şöyle bir netice çıkarılmıştır: "Bu Cemaat'in başlangıcı emperyalist bir gücün yardımıyla oldu. Gün geçtikçe bu problem karışık bir hal almaya başladı ve Hindistan'daki Müslümanlar arasında ikilik yaratmakla kalmayıp dünyanın diğer Müslüman kavimleri, özellikle Afrika'daki Müslümanlar arasında huzursuzluk ve ayırım yarattı."³

"Aynı problem Pakistan politikasında nefret ve ikilik uyandırmaya başladı. Bunlar yurt dışına delegeler göndermeye başladılar ve kendileri için tebliğ merkezleri kurmaya giriştiler. Afrika, Avrupa ile Kuzey ve Güney Amerika'da bu çeşit merkezler yaptılar. Yalnız sayıca hiçbir yerde hissedilir bir güç teşkil edememişlerdir. Pakistan'da ise buna mukabil, sayıları oldukça göze çarptığı ve iyice kuvvet kazandığına göre, öteki ülkelerde bunların hesabı kolay görüldü."⁴

Bu yazı tamamen yalan ve iftiradır. Fesat ve nefret uyandıran kimdi? Bu sorunun cevabını neden "High Court Inquiry Report" (Danıştay Raporu)'tan okumadılar? Bu raporu hazırlayan Justice Münir ve Justice Kiyani seçkin

³ A.G.E.; s.1

⁴ A.G.E.; s.38

birer hukuk uzmanı ve hâkimdirler. Bu rapordan bir alıntıyı okumak istiyorum. Bundan düzenbaz ve fesatçının kim ve hangi cemaat olduğu iyice anlaşılacaktır. Raporda şöyle denmiştir: "Yazı işleri müdürü görevini Seyyid Ebu Zer Buharî'nin üstlendiği "Mazdur" adlı Urduca gazete Multan şehrinden neşredilir. Bu gazetenin 13 Haziran, 1953 sayısında bir makale neşredildi. Söz konusu makalede Müslüman Ahmedîye Cemaati Başkanı aleyhinde Arapça olarak bir mektuptan bahsedildi. Bu mektup o derece alçakçadır ki terbiye, tekrar bahsetmemize engeldir. Eğer kelimeler Ahmedîye Cemaatine üye olan birisinin önünde söylenseydi ve o da bu sözü söyleyenin kellesini koparsaydı biz buna aslâ hayret etmezdik..... Kullanılmış olan kelimeler son derece alçaltıcı ve mekruhtur. Bu kelimelerle, Kur'an-ı Kerim ve Hz. Resulullah'ın⁵ lisanıyla sanki alay edilmiştir."⁵

Bu hukuk uzmanlarının ve yüksek hakimlerin fikridir. Kim fesat çıkar-maktaydı? Kim sabretmekteydi? Bütün bu soruların cevabı bu kelimelerle verilmiştir. Şu anda bile sözde zekât adına halktan milyonlarca Rupi toplanarak bu parayla sözde din adamları yetiştirilmiştir. Bu mollaların işi, ancak Müslüman Ahmedîler'e küfretmektir. Halkı terbiye edecekleri,

İslâm dinini yayacakları yerde, onların din hizmeti ancak yalan söylemek, Ahmedîler'e küfretmek, İslâm adına evleri yağmalayıp milletin malını yemektir. Onların din hizmetlerinin özü budur. Bununla birlikte Ahmedîler'in Müslümanlar arasında nefret yarattığını söylemektedirler. Bizim elimizde bu din adamlarının (!) konuşma bantları mevcuttur. Ahmedîler'e küfrederek halkı onlar aleyhine kışkırtan bunlardır. Yalnız Pakistan'da değil; Norveç vs.deki konuşmaların bantları da elimizdedir.

Bütün bu durumun üç yönü vardır. Bunlardan bir tanesi 1953'teki Ahmedîye aleyhtarı hareketle ilgilidir. Güya Müslüman Ahmedîye Cemaati kurucusu Hz. Mirza Gulam Ahmed'den önce bütün Müslümanlar arasında bir birlik varmış. Aralarında hiçbir ayrıcalık, hiçbir bozukluk yokmuş. Bütün emperyalist güçler onlardan korkmaktaymış. Bunun sonucunda güya onlar Müslümanlar arasında ihtilâf yaratmak üzere Ahmedîye Cemaatini ortaya çıkarmışlar ve böylece İslâm'dan duydukları tehlikeyi yok etmeye çalışmışlar. Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin yayınladığı kitapçıkta bu imaj yaratılmaya çalışılmıştır. Halbuki gerçek tamamen başkadır. Pakistan Diyanet ve Vakıflar Bakanlığı'nın yayınladığı "Kadiyanîyet" adlı kitap birçok dillere tercüme ettirilerek neşredilmiştir. Bu kitapta şöyle denilmiştir: "Öte yandan İslâmî fırkalar (hizipler) arasın-

⁵ Rapor; s.87-88

daki anlaşmazlık çok tehlikeli boyutlara ulaşmıştı. Her hizip diğer hizipleri küçük düşürmeye çalışmaktaydı. Dinî tartışmalar çok yaygındı. Bunun neticesinde birçok defa birbirini dövmek, öldürmek ve sonunda mahkemeye başvurmak gibi olaylar çok olurdu. Bütün Hindistan'da bir din kargaşası mevcuttu. Bu durum bile bir huzursuzluk, ilişkiler arasında gerginlik ve zihnî kargaşaya yol açtı... Müslümanlar genel olarak yeis ve ümitsizlik içinde olup sanki yenilgiye uğramış gibiydiler. Halk, 1885'te başlatılan çeşitli dinî ve askerî hareketlerin başarısızlığını görerek, alelade yöntemlerle durumun düzeleceğinden ümit kesmişti. Müslüman halk, gaipen ermiş ve Allah'tan vahiy alan ve Allah tarafından desteklenen bir er kişinin çıkmasını beklemekteydi.”⁶

Bu arka plânı göz önünde bulundursak, bunun arkasında gizli olan gerçekler kendiliğinden su yüzüne çıkmış olur. Bununla ilgili Müslüman düşünürlerin birçok yazısı elimizde mevcuttur. Bütün bu yazılarda Müslümanların derbederliği dile getirilmiştir. Bu da Pakistan Hükümetinin çıkardığı broşürün ne derece asılsız olduğunu kanıtlamaktadır. Vekil Gazetesi 15 Ocak 1927 sayısında bu konuda şöyle der: “Bu hastalık yeni değildir. Aksine bunun başlangıcı

çok eskilere dayanmaktadır. Müslümanlar ilk olarak kişisel yaşayışlarında Yahudilerle Hristiyanları taklit etmeye başladılar. Daha sonra toplum olarak aynı yolu takip ettiler. Bunun sonucu da hilâfetin sona erdirilmesi oldu.”

“El-Cemiyet” adlı Delhi’de neşredilen başka bir gazete şöyle bir yorum yapmıştır: “Eğer Ümmet-i Müslime, aralarında birlik ve beraberlik olan bir toplumun adı ise, bütün dünya böyle bir toplumun bugün asla var olmadığını açık bir şekilde görmüştür. Aksine bu Ümmet, bugün savrulmuş taneciklere, birbirinden kopuk evraklara ve ağılları bulunmayan başında hiçbir bekçinin de olmadığı başıboş ve şaşkın koyunlara benzetilmektedir.”⁷

“Zamindar” adlı başka bir gazete 18 Eylül 1925 sayısında, Resulullah’ın^{sav} lisanından Müslümanlara hitaben şöyle bir uyarıda bulunmuştur: “Sizler benim ümmetimden olduğunuzu ileri sürüyorsunuz. Fakat Yahudilerle putperestlerin işini yapıyorsunuz. Sizin yolunuz, âlemlerin Rabbi’ni terkederek putlara tapan eski kavimlerin yoludur. Sizlerden çoğunuz Beni küçük düşürüyorsunuz.”

⁶ Kadiyaniyet; Seyyid Ebul Hasan Ali Nedvi; s.16-17

⁷ El-Cemiyet; 14 Nisan 1926

maati mi başlatmıştır? Allah'tan^{cc} korkmak ve hiç kimseye iftira etmemek gerekir. Din ve dünya bakımından zaten ölüye benzeyen Müslümanları öldürmeye ne gerek vardır? Nitekim bu ölümler arasından, Hz. Ahmed^{as} vasıtasıyla dirilen olmuştur. Ötekiler ise hâlâ ölüye benzemektedirler. "El-Beşir" gazetesi Atavah; Eylül 1925 sayısında şöyle demektedir: "Resulullah^{sav} zamanında Hristiyanlarla Yahudiler arasında ne kadar ayrıcalık varsa, onların tarihinden bu konuda bilgi edinerek, bugünün İslâm din adamlarıyla onlar arasında bir karşılaştırma yaptığımız zaman, bugünün İslâm din adamlarının geçmiş Hristiyan ve Yahudi din adamlarının birer kopyası olduğunu görmemiz mümkündür."

Müslüman şairlerin şiirleri de çok etkileyicidir. Meselâ Eltaf Hüseyin Hali adlı meşhur şair şöyle der:

* "Ne din baki kalmış ne de İslâmiyet; ancak İslâm'ın adı baki kalmıştır.

* Bir bağ göreceksin; dağ olmuş gitmiş! Bu bağda aslâ bir yeşillik yok. Yaş dalları kuruyup yanmış, yok olmuş! Her an kara kuru toprağı savrulur. Bu bağda hiç çiçek açmaz. Ağaçları bile kurumuş odun olmuş!

* Ey peygamberlerin baş tacı! Bu artık dua vaktidir. Senin Ümmetin çok tehlikeli bir duruma düşmüştür.

* Vatanından büyük bir şanla çıkmış olan dinin, artık gurbet ellerde çok perişandır.

* Bu yüce din bir zamanlar Kayser ile Kisra'yı davet etmekteydi. Fakat bugün artık miskinlerin misafiri olmuştur!

* Bütün yeryüzünü aydınlatmış olan bu dinin artık yanan bir tek mumu bile kalmamıştır.

* Bunun durumunun düzeleceği yoktur. Kim bilir belki de kader böyledi!

* Ey Ümmet'in sahibi! Ey bu Ümmetin gemisinin kaptanı! Sana yalvarıyoruz! Bu gemi batmak üzeredir. Gel de onu kurtar!"

Dr. Muhammed İkbal adlı meşhur şairin sözü sanki İlâhî kelâm imiş gibi, broşürde övgü ile bahsedilmiştir. Ahmediyet düşmanlığında da onun sözü sanki son söz olarak ileri sürülmüştür. Dr. İkbal ise Müslümanlar hakkında şöyle demiştir:

"Görünüş bakımından bunlar Hristiyanlara, yaşayış bakımından da Hindu'lara benzemektedirler. Bu Müslümanların durumundan Yahudiler bile utanır."

Mevdudi'ye "Mizaç Şinas-i Nübüvvet" denir. Güya o, Resulullah'ın^{sav} mizacını en iyi bilen zattır. Bakınız o, ne söylemektedir: "Çarşılara gidiniz ve genelevlere bakınız; Sözde Müslüman fahişeleri ve Müslüman zanileri görürsünüz. Hapishanelerle ceza

evlerine gidiniz; Müslüman hırsızlar, Müslüman kabadayılar ve Müslüman zorbalarla karşılaşsınız. Devlet daireleriyle mahkemeleri dolaşınız; Rüşvet; sahte tanıklık, yapmacılık, alavere dalavere, zulüm, her çeşit ahlâk bozukluğu ile Müslüman kelimesini bir arada bulursunuz. Toplumumuzda geziniz; Kimi yerde Müslüman kumarbazlar, kimi yerde ise Müslüman müzisyen, şarkıcılar vs. ile karşılaşsınız. Gördünüz mü? Müslüman kelimesi ne derece küçük düşürülmüş ve ne kadar pis özelliklerle birlikte kullanılmaya başlamıştır. Müslüman zani, Müslüman sarhoş ve içkici, Müslüman kumarbaz, Müslüman rüşvetçi. Eğer bir Müslüman, bir kâfirin yaptıklarının hepsini yaparsa, dünyada o zaman bir Müslüman'ın varoluşuna ne gerek vardır?"⁸

Mevdudi'nin sözü şöyle devam eder:

"Bu sözde Müslüman toplumu incerseniz, içinde her çeşit Müslüman! görürsünüz. Müslüman'ın o kadar fazla çeşidi var ki sayamazsınız bile. Sanki bir hayvanat bahçesi gibi; içinde akbaba, karga, keklik, güvercin vs. binlerce kuş görürsünüz ve bunlardan her birisi sanki bir serçedir."⁹

Bu Mevdudi'nin yorumudur. O, Müslümanları nasıl gördüyse aynen yazmıştır. Şimdi Mevdudi'nin gö-

zünde insanlara bile benzemeyen ve hayvanlara benzemekte olan Müslümanları bozguna uğratma pahasına mı İngilizler bir adam çıkardılar? Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Mirza Gulam Ahmed^{as}, Vadedilen Mesih ve Mehdi olduğunu ileri sürerek hayvanlara benzemekte olan bu sözde Müslümanlara bir canlılık kazandırdı. Mevdudi "Hutubat" adlı eserde şöyle bir yorum yapmıştır:

"Allah'ın^{cc} şeriatinde, Ehl-i Hadis, Hanefî, Devbendî, Barelevî, Şii, Sünni vs. gibi ayrı ayrı ümmetlere izin verecek hiçbir mahal yoktur. Bütün bu ümmetler cehalet ürünüdür."¹⁰

Müslüman halk ile Müslüman kavi-me gelince, Mevdudi bu konuda şöyle demiştir: "Müslüman olarak adlandırılan bu çapulcular güruhunun binde 999 üyesi İslâmiyet hakkında aslâ bir bilgiye sahip olmayıp, hak ile batılı birbirinden ayırdetme yeteneğinden bile yoksundur. Bunların ahlâk düşüncesi ve yeteneği bile İslâmiyet'e göre değişmemiştir. Babadan oğula, oğuldan toruna ancak birer Müslüman adı verilegelmiştir. Sırf o yüzden bunlar Müslümandırlar."¹¹

Şimdi Müslümanların geri kalmışlığının sorumluluğunu Müslüman

⁸ Müslüman Or Mevcude Siyasî Keşmekeş; c.3; s.28-29

⁹ A.G.E.; c.3; s.31

¹⁰ Hütubat; s.74 Dördüncü baskı

¹¹ Müslüman Or Mevcude Siyasî Keşmekeş; c.3; s.130

Ahmediye Cemaati'ne yüklemek zulüm değil de nedir? Bu konuda Hindistan, Arabistan, Mısır, Irak, Türkiye gibi bütün ülkelerdeki İslâm bilginlerinin sözleri birçok kitap ve gazetede mevcuttur.

Broşürde ileri sürüldüğüne göre Ahmediye Hareketi önce Pakistan'da kargaşalık yarattı. Daha sonra bu hareket Avrupa ile Afrika gibi dünya ülkelerine yayıldı. Hâlbuki Müslüman Ahmediye Cemaati Pakistan kurulmadan çok önce yeryüzüne yayılmıştı. Birleşik Amerika Devletleri'nde 1920'de, İngiltere'deyse 1913'de merkezler kurulmuştu. Şu anda ibadet etmekte olduğunuz bu caminin tapusu 1920'de alınmıştı ve İngiltere'nin ilk mübelliği Çodri Fetih Muhammed Siyal Bey^{ra} idi. Gana ve Nijerya gibi Batı Afrika'nın birçok ülkesinde 1920'den itibaren merkezlerimiz açılmıştı. Doğu Afrika'da ise 1896'dan önce Cemaatimizin üyeleri mevcuttu ve 1934'de merkezler işe başlamıştı. Macaristan, Polonya ile Çekoslovakya'da 1930'da birer merkezimiz mevcuttu. Keza İspanya, İtalya ve Arnavutluk'ta 1936'dan itibaren tebliğ merkezlerimiz bulunmaktaydı. Birmanya'da ise 1935'de tebliğ ve irşat merkezimiz vardı. Kısacası bütün dünyada hemen hemen her yerde Cemaatimizin var olduğunu müşahade edeceksiniz. Bu Cemaatin gerçekleştirdiği büyük işler konusunda kendisine muhalif olan Zamindar Gazetesi Ocak 1926

sayısında şöyle bir yorum yapmıştır: "Müslümanlara soruyoruz: Kutsal dininizi dünyaya yaymak için ne gibi çaba sarfediyorsunuz? Hindistan'da yetmiş milyon Müslüman vardır. Onların kurduğu sözedilmeye değer Batı'da bir tek merkez var mıdır? Evlerinizde rahat rahat otururken Ahmedileri kötülemek pek kolaydır. Lâkin hiç kimse, sadece bu Cemaat'in mübelliğlerini (İslâmiyet'i yayan din bilginlerini) İngiltere ve diğer Batı ülkelerine gönderdiğini inkâr edemez. Öteki ilmî ve dinî kuruluşlar hak dini yaymak üzere neden çaba sarfedemiyorlar? Hindistan'da öyle zenginler var ki onlardan her birisi isterse hiç zorlanmadan bir tebliğ ve din merkezinin masraflarını üstlenebilir. Bütün bunlar varken ne yazıktır ki onlarda bir istek ve irade gücü yoktur. Boş kavgalarla zaman öldürmek ve birbirini küçük düşürmeye çalışmak bugünün Müslümanlarının alışkanlığı olmuştur. Yüce Allah bu sapık millete acısın."

"İnkılap" gazetesi de 2 Mayıs, 1930 sayısında şöyle demiştir: "Müslümanların bugünkü uyuşukluğunu görünce, ellerinde zerre kadar bir gerçek yok demekten başka çare yoktur. Yoksa neden dinlerini bütün dünyaya yaymıyorlar? Bunların karşısında Müslüman Ahmediye Cemaati vardır. Bu Cemaat'in muhalifleri yalnız öteki dinlerden değil, hatta Müslüman kuruluşlar bile, bu Cemaat'e düşmandır. Mamafih bu ufak ce-

maat, gece gündüz İslâmiyet'i yer-yüzüne yaymaya çalışmakta ve yalnız kendisi bu gerçek dinden istifade etmekle kalmayıp bütün insanlığa bu dini tanıtmaya çaba sarfetmektedir."

Bu yazıdan Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde çıkardığı broşürün ne kadar asılsız olduğu anlaşılmaktadır. Broşür, Pakistan'da Müslümanları karıştırma işini başaramayarak Ahmediye Cemaati'nin 1953'ten sonra öteki ülkelere yayıldığını ileri sürmektedir. Buna da araştırma (!) adı verilmektedir. Bunların kendi gazeteleri, İslâm'ın temsilcisi olarak bu Cemaat'in bütün dinlerle mücadele etmekte olduğunu; bütün dinlerin bu Cemaat'e düşman olduğunu; hatta ne yazık ki bazı Müslüman kuruluşların bile bu Cemaat aleyhinde çaba sarfettiğini ileri sürmektedir. Peki fesat çıkaran kimdir? Eziyet veren kimdir? Ahmediye Cemaati mi yoksa ona düşman olan sözde Müslüman kuruluşlar mı?

"Hanif Dergisi" Kasım 1925 sayısında, Daram Pal Gazi Mahmud'un bir makalesi yayınlandı. Söz konusu makalede şöyle denilmektedir: "Zafer Ali Han'ın Ahmediler'in kâfir ve mürted (dinden dönmüş) olduklarına dair Zamindar Gazetesinde yayınlanan yazılarının her birisi yüreğimi parçalamaktadır. Birçok defa söylediğim gibi ben Ahmedi değilim ve

Ahmedilerin bazı inançları konusunda ciddi olarak onlarla anlaşmazlığım vardır. Fakat bütün ihtilâflara rağmen ben onları Müslüman kabul ediyorum. Ayrıca hem Hindistan'da hem de Hindistan dışında İslâm dinini Gayr-i Müslimlerin saldırılarından korumak konusunda yaptıkları yüce hizmetleri takdirle karşılıyorum."

Ahmedilerin yaptığı ve bütün dünyada İslâm aleyhinde (!) gerçekleştirdiği fesat bu mudur? Londra'dan çıkan "The African World" adlı derginin şu yazısı da dikkate şayandır: "Nijerya'da vatandaşlara haklarını sağlamak konusunda harcanan çabalarda Müslüman Ahmediye Cemaati ilk sıralarda yer almaktadır. Geçen birçok seneden beri gerçekleştirdiği hizmetlere baktığımız zaman gelecek birkaç yıl içerisinde Ahmedi avukatlarla Ahmedi doktorların her yerde hizmet edeceklerini rahatlıkla söyleyebiliriz. Çünkü onlar gün geçtikçe Nijerya'da ilerlemektedirler... Onların çalışmalarını görünce Afrika'daki Müslümanların birkaç yıl içinde sosyal hayatın her aşamasında Hristiyanlarla yan yana geleceklerini kesin olarak söyleyebiliriz. Dünya politikasını iyi bilen bir düşünür bunu çok açık olarak görmektedir."

Bir defa, Pakistan'dan bir delege Nijerya'ya gönderildi. Bütün masraflarını Pakistan Hükümeti üstlendi.

Amacı yerli halkı kışkırtarak Ahmedi-ler aleyhine çevirmek idi. O zaman Nesim Seyfi bizim orada temsilci-mizdi. Bu delege hiçbir yerde itibar görmedi. Devlet radyo ve televizyonları bile bu delegeye zaman ayırmadı. Gazeteler bile bu delege hakkında hiçbir haber yayınlamadı. Sonunda onlar bizim temsilcimiz Nesim Seyfi'ye müracaat ederek yardım istediler. Seyfi Bey'in ricası üzerine Nijerya Hükümeti bu delege onuruna yemek vermeye karar verdi. Yemekte yaptıkları konuşmada Ah-mediler aleyhine bazı sözler sarfetmekten çekinmediler. Seyfi Bey de oradaydı. Nijerya Başbakan Yardımcısı ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Bir zamanlar Afrika, kara kıta olarak ta-nınırdı. O zaman burada hep acılar vardı. Hiç kimse bize yardım etmezdi. Sizler daha doğmadan bizi düşü-nen, Hristiyan misyonerlerin elinden bizi kurtaran ve bize insan gibi yaşamayı öğreten, yalnızca Müslüman Ahmediye Cemaati idi. Şimdi bizleri böyle bir Cemaat aleyhinde kışkırt-maktasınız. Fakat biz nankör değiliz. Biz aslâ muhsinimiz olan bu Ce-maat'e yüz çevirmeyiz. Lütfen bizi rahat bırakınız ve yurdunuza geri dönünüz."

Şimdi Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti bütün bu gerçekleri inkâr et-meye çalışmaktadır. Yalnız bilsin ki dünya milletleri geçmişi iyi bilirler ve kolay kolay da unutmazlar.

Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti ya-yınladığı broşürde Müslüman Ah-mediye Cemaati'nin yeryüzünden yok edildiğini iddia etmiştir. Avrupa, Afrika, Amerika; her yerden silindiğini ileri sürmüştür. Bununla birlikte bu broşürü dünyanın dillerine ter-cüme ettirerek bütün dünyaya neş-retmeye çalışmaktadır. Pakistan Sıkı-yönetim Hükümetinin fesat çıkar-makla suçladığı Ahmediye Cemaati hakkında dünya ne demektedir? Ni-jerya eski Devlet Başkanı Sayın Şey-hü Şigari şöyle demiştir: "Ahmediye Cemaati okul ve hastane yapmak ve İslâm'ı en iyi şekilde yaymakta tam bir irade gücü ve yılmaz kuvvetle ilerlemektedir. Bu da benim için çok tatmin edici ve huzur vericidir. Bu Cemaat'in çabaları takdire şayan ve gönüllü müesseseler için bir örnektir. Ahmediye Cemaati bununla ne kadar övünse azdır."

Sieraleone Müslim Kongresi Başkanı ve Devlet Bakanı Mustafa Sinnusi şöyle demiştir: "Ahmediyet bir doğ-ruluktur. Bu Cemaat gece gündüz içtenlikle bize hizmet etmektedir. Bunların idare ettiği 12 lise ve 50 ilkokulun sorumluluğunu yerine ge-tirmek kolay değildir. Bu işi yalnız ihlas, ciddiyet, iyi niyet gibi özelliklerle sahip olan kimseler başarabilirler."

Sieraleone Ulaştırma Bakanı Honou-rable Kande Bore, Ahmediye Ce-maat'i'nin eğitim ve öğretim alanın-daki hizmetlerini şöyle değerlendir-

miştir: "Ahmediye Cemaati çok kısa zamanda çok büyük işler başarmıştır. Eğitim ve öğretim alanında birçok ilkokul ve lise inşa ettirmiştir. Ahmedi doktorlar insanlara hizmet etmekte, Ahmedi mübelligler de vatandaşlarımızın manevî ıslâhı için ülkenin her bölgesinde çaba sarfetmektedir."

Pakistan Hükümeti tarafından Afrika ülkelerine gönderilen delege üyesi ve Pakistan Times Gazetesi yazarı Ferid S.Caferi, Afrika ziyaretini değerlendirenken şöyle demiştir: "Ahmedi din adamları ülkede çok sevilmektedirler. Hatta Cumhurbaşkanı Ncroma tarafından da takdir edilmektedirler. Onların gerçek anlamda insanlara hizmet ettiği bildirilmiştir. Gana gençlerine hem din hem de dünya bilgisini verirler ve insanlar arasında aslâ bir nefret ve anlaşmazlık yaratmazlar. Onlar gerçekten insanlar arasında birlik yaratmaya çalışırlar. Ahmedi din adamlarının halkla ilişkisinin Hristiyan misyonerlere göre daha sıkı olduğu bana bildirildi. Onlara yakınlık gösterilir ve sevgi ile hoş geldiniz denilir."¹²

Şimdi burada bir soru sormamız gerekir. Eğer Müslüman Ahmediye Cemaati fesat çıkarmıyorsa Müslüman ülkelerdeki fesat ve bozukluğun anlamı nedir? Onlar neden birbirle-

rine düşman kesilmişlerdir? Niçin birbirleriyle uğraşmaktadırlar. Bu sorunun cevabını Allah'ın^{cc} Habibinden^{sav} öğrenmemiz gerekir. Yüce Allah^{cc} sevgili Habibi'ne^{sav} kıyamete kadar vuku bulacak ümmetinin bütün hadiselerini bildirmiştir. Hz. Abdullah B. Amr'ın^{ra} bildirdiğine göre, Hz. Resulullah^{sav} şöyle buyurmuştur: "Benim Ümmetim de İsrailoğullarının uğradığı bütün durumlara uğrayacaktır. Onlar, bir ayakkabı çiftinin birbirine benzediği gibi birbirine tıpatıp benzeyeceklerdir. İsrailoğullarından birisi kendi öz anasıyla zina işlediyse, benim ümmetimin içinde de aynen bu günahı işleyen olacaktır. İsrailoğullarının yetmiş iki fırkaya bölündüğü gibi benim ümmetim de yetmiş üç fırkaya bölünecektir. Yalnız onlar arasından bir tek fırka (hizip) cennet yolunda olup ötekiler ise cehennem yolunda olacaklardır. Ashab^{ra} kurtulacak olan ve cennet yolunda olan hizbin hangisi olacağını sordular. Bunun üzerine Resulullah^{sav}: Benim ve benim ashabımın sünnetini takip eden hizip (cennet yolunda olacaktır) buyurdu."¹³

Hz. Resulullah'ın^{sav} bu sözünün hiç şüphesiz mutlaka yerine gelmesi lâzımdı. Yine Hz. Ali'nin^{ra} bildirdiğine göre Hz. Resulullah^{sav} şöyle buyurdu: "Bir zaman gelecek ki İslâm'dan ancak ismi, Kuran'dan da yalnız yazısı

¹² Pakistan Times; Lahore; 14 Ağustos 1964

¹³ Tirmizi, Ebvab-ül İman; El-Camiüssagır

baki kalacaktır. Günün Müslümanlarının yaptığı camiler çok görkemli fakat hidayetten boş olacaktır. Onların din bilginleri gök kubbesi altında en iğrenç yaratıklar olacaktır. Bütün fitneler onlardan çıkacak ve yine onlara dönecektir.”¹⁴

Demek ki bütün fitne ve fesadın sorumluluğu sapık ulemalara ait olacaktır. Yalnız Hz. Resulüllah’ın^{sav} da bildirdiği gibi bu sapık din adamlarının Allah’ın^{cc} Habibi^{sav} ile hiçbir alâkası olmayacaktır. Mollalar bu hadisleri neden okumuyorlar? Hz. Resulüllah’ın^{sav} bir hadisini daha naklediyorum. Bu hadis Kenz-ül Ümmal’da mevcuttur:

تَكُونُ فِي أُمَّتِي فَرَعَةٌ فَيَسِيرُ النَّاسُ إِلَى عِلْمَائِهِمْ فَإِذَا هُمْ
قِرْدَةٌ وَخَنَازِيرُ

Yani, öyle bir zaman gelecek ki benim ümmetim arasında ihtilâflar çıkacak ve kavgalar olacaktır. Müslüman halk, din adamlarına müracaat edecekler ve aralarındaki kavgaların neden cereyan ettiğini sorarak onlardan kendilerine bir çare bulmalarını isteyecekler. Fakat din bilginlerini maymun ve domuz olarak görecektir.¹⁵

Şimdi bu kelimeler benim değil, Allah’tan bilgi alarak insanlara aktaran Allah’ın^{cc} Habibinin buyruğudur.

Sözde hocalar bu çeşit hadisleri neden açıklamıyorlar ve niçin gizlemeye çalışıyorlar?

Demek ki Hz. Resulüllah’ın^{sav} önceden bildirdiği gibi fitnelerin çıkması lâzımdı. Fakat o fitnelerin bütün sorumluluğu din adamlarına ait olacaktı. Bu Allah’ın^{cc} önceden verdiği karardır. Hz. Resulüllah’ın^{sav}, bir hadisini daha okuyorum: “Gerçek bilgi yok olacak. İnsanlar bilgisiz ve cahilleri lider seçecekler. Onlardan din meselelerini soracaklar. Onlar da bir bilgileri olmaksızın fetva verecekler. Böylece yalnız kendileri sapmakla kalmayıp ötekileri de saptıracaklardır.”¹⁶

Ulema zannedilen kimselerin aslında cahil oldukları ve gerçek bilgi olmadan fetva verdikleri konusunda Pakistan Sıkıyönetim Komutanı’nın, 31 Ocak 1985 sayılı “Cang Gazetesi”nde yayınlanan bir beyanatı dikkate değer. Gazete Pakistan’da elli bine yakın imam bulunduğunu, bunların otuz altı bininin çok az tahsil gördüğünü ve geri kalanlardan on bir binin tamamen bilgisiz, zırcahil olduğunu ileri sürmüştür.

Gerçek bilginin yok olması, Allah’ın^{cc} bilgiyi yok etmesiyle olmaz. Yüce Allah böyle işler yapmaz. Bilgisizlik aslında âlimlerin vefat edip gitmesi ve cahil kişilerin onların yerine geç-

¹⁴ Mişkat, Kitab-ül İlm; Kenzülümmal

¹⁵ Kenzülümmal; s.190/7

¹⁶ Mişkat, Kitab-ül İlm

mesiyle olur. Bu bilgisiz kişiler, cahillikleri yüzünden yanlış fetva verirler ve böylece fesat çıkartırlar. Zamindar Gazetesi Lahor, 14 Ağustos 1915 sayısında bu gerçek şöyle dile getirilmiştir: "Gökte bir milletin sona erdirilme günü gelince, onun liderleri ve büyüklerinin hayır yapma yeteneği yok edilir ve onların kötülükleri sebebiyle o milletin son günleri git-tikçe yaklaşır. Bu İlâhî sünnettir. Hindistan Müslümanlarının şanssızlığı ve kötü kaderi, çoktan beri yalancı pirlar ve bilgisiz hocalar ile gösterişe meraklı sufilerin şeklini almıştır. Bunların ne Allah korkusu vardır ne de Resulüllah'a^{sav} hürmeti gönüllerinde mevcuttur. İslâm şeriatı ile geleneklerine de aldırış etmezler. Milyonlarca insanı aldatmakta olan bu kitle, İslâm adına öyle çirkin işler yaparlar ki iblis bile utanır."

Bu yazıların bir tek kelimesi bile bize ait değildir. Bu kelimeler onların kendi düşünürlerine aittir. Aynı gazete yazısını şöyle sürdürmektedir: "Bu çapulcu güruhunun müşrikane işleri geçen birkaç günden beri o derece fazlaşmıştır ki, eğer Yüce Allah^{cc}, onların işledikleri fasikane işler ve yaptıkları suçlardan dolayı, bütün Müslümanları yerle bir ederse yeri vardır."

Aynı gazete 14 Haziran 1925 sayısında şöyle yazmıştır: "Müslümanların geri kalmışlığının gerçek sorum-

lusu bizce, daima kâfirlikten yana olan bu mollalardır."

Aynı gazete 15 Nisan 1929 sayısında şöyle yazmaktadır: "Ben de mollaların cemaatine mensubum. O bakımdan ben onların gizli sırlarını da bilir-im. Tam bir içtenlikle bütün Müslümanlara sesleniyorum. Bu mollalara bir dakika bile fırsat vermesinler ve onları kendi politikaları ve dinle-rinden çıkarıp atsınlar. Çünkü onların ne politika ile ilgili bir bilgileri vardır ne de din bilgisine sahiptirler. Onlar yalnız alavere dalavere ile kandırma-yı bilirler ve şahsî menfaatlerine de düşkündürler. Onlar lider değil, hır-sızdırlar."

Al-Aman gazetesi de 20 Haziran 1930 sayısında şöyle demiştir: "Müslümanlar arasında dinsizliğin sorum-lusu aslında Hindu Kongre Parti-si'nden yana olan mollalardır. Onlar gazetelere yazılar yazıp makaleler neşrederek Müslüman halkı doğru yoldan saptırmaya çalışmaktadırlar."

Denebilir ki bu yazılar dinle ilgisi olmayan kimseler tarafından yazılmış-tır. Eğer varsa, dinî bir derginin bu konudaki bir yazısı ileri sürülmelidir. "Tanzim Ehl-i Hadis" haftalık dinî bir mecmuadır. Bu mecmua 1 Mart 1968 sayısında şöyle bir yorumda bulunmaktadır: "Bu mollaların tavır-larını görünce Resulüllah'ın^{sav} şu sö-zü akla gelir: Onların camileri zahir-de dopdolu olacaktır fakat hidayet ruhundan boş olacaktır. Onların

mollaları bütün fitnelerin kopmasının gerçek sebebi olacaklardır. Yine bütün fitneler eninde sonunda bu mollalara dönecektir.”

Eğer birisi bu yazıları okuduktan sonra yine Müslümanların, Resulullah'ın^{sav} haber verdiği duruma düşmediğini iddia ederse, o zaman Müslümanların yine de düşünmeleri gerekir. Eğer bugünkü din bilginleri ve mollalar Müslümanları bu duruma düşürdüyse, o zaman Resulullah'ın^{sav} haber verdiği mollalar Müslümanları nereye götüreceklerdir? İslâmiyet'i bütün yeryüzüne yayacak olan din adamları böyle mi olur?

Hiz. Mehdi^{as} zamanında tanınmış bilginlerden birisi de Senaullah Amrit Sari'dir. (Kendisi Vadedilen Mesih'in başlıca düşmanlarından birisidir.) O, Ehl-i Hadis Dergisi'nin 23 Şubat 1906 sayısında şöyle demektedir: “Şirk ve bidatla ilgili ne kadar gelecek varsa hepsinin sorumlusu mollalardır. Kötülerin de kötüsü, bu kötü hocalardır.”

Allah'ın^{cc} kaderi bunları nasıl konuşturmuştur! Demek ki fesadın gerçek sorumlusu Müslüman Ahmediye Cemaati değil, bugünün mollalarıdır. Aynı dergi 19 Nisan 1907 sayısında şöyle demiştir: “Kur'an-ı Kerim'de Yahudiler, Kitab'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr ettikleri için kötülenmişlerdir. Maalesef bugün Ehl-i Hadisler'de aynı ayıp bulunmaktadır. Muhaliflerimizi düzeltmek için baş-

vurduğumuz yolda hidayet yerine dinsizlik yayılmaktadır.”

Bu mollalar, Hiz. Resulullah'ın^{sav}, gelecek Mesih'in peygamber oluşu ile ilgili hadisini saklayıp, yalnız otuz tane yalancı Peygamber'in çıkmasıyla ilgili buyruğunu ileri sürerler. Aynı şekilde mollalar hakkındaki hadisleri de gizlemeye çalışırlar. Ehl-i Hadis dergisi 20 Aralık 1921 sayısında bir yorum daha yapmıştır: “Bütün güçlerimiz bizden geri alınmış ve cesaretimiz yok olmuştur. Bizim azalarımız zayıf düşmüş ve içimizdeki ilâhî ateş sönmüştür. Sanki bütün vücudumuz ölmüş, fakat bir tek ağız ve içinde bir tek dil kalmıştır.”

Bu ağız ve dil ne yapmaktadır? “Tan-zim” adlı dergi 15 Eylül 1969 sayısında şöyle yazmaktadır: “Cemiyet-i Ulema-i İslâm liderleri, dillerini kullanarak küfürbaz bir nesil yetiştirmişlerdir. Ancak bir gün bu nesil onlara da küfür edecektir. İşte o zaman onlar üzüleceklerdir, fakat iş işten geçmiş olacaktır.”

Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde kullanılan bu küfürbaz nesil, sonunda efendilerine de küfretmişlerdir. Keşki düşünecek bir kafa olsaydı! Hiz. Şah Velîyullah Mühaddes Dehlevî^{ar} şöyle demiştir: “Eğer Yahudilerin örneğini müşahade etmek istiyorsanız, bugünün kötü hocalarına bakınız. Dünyayı seçmiş olan bu-

günün din bilginleri tıpatıp Yahudilere benzemektedirler.”¹⁷

Keza, İslâm düşünürleri arasında yüksek bir yeri olan İmam-ı Gazali^{ar} şöyle demiştir: “Ulemaların çoğu üzerinde şeytanın üstünlüğü vardır ve onların aşırılığı onları doğru yoldan saptırmıştır. Onların her biri maddî menfaate düşkün, hayrı şer, şerri de hayır saymaktadır. Din bilgisi yok olmuş ve dünya hidayet kandilleri sönmüştür. Ulemalar, insanları bilginin artık üç yolu olduğuna inandırmışlardır. Birincisi, hükümetin fetvası ki kadılar o fetva ile kabadayılar arasında karar verirler. İkincisi, kendini beğenmiş birisinin muhalifini susturmak için yaptığı tartışma. Üçüncüsü, bir vaizin halkı kendine doğru çekmek için kullandığı yapmacık ve çekici sözler.”¹⁸

Bu yazıdan da anlaşılabileceği gibi Müslümanlar arasındaki bozukluk uzun süreden beri başlamış ve gerçek din bilginleri çoktan beri Müslümanları uyarmaktadırlar. Nitekim Miraç olayını anlatırken Yusuf peygamber ile Züleyha'nın gerçek dışı uydurma olayları anlatılır ve filmlerdeki iğrenç şarkılar okunur. Böyle iğrenç şarkılar ve yalan yanlış uydurma hikâyeleri Resulullah'ın^{sav} Miracı ile ilgili olarak ileri sürmek, Müs-

lümanları acıya boğmaz mı? Bir de Mevdudi'nin sözlerine kulak verelim. O, şöyle der: “Maalesef ulemalar İslâm'ın gerçek ruhundan uzaklaşmışlardır. Zaten içtihat kuvvetleri, din bilgisi, hikmet ile amel gücü onlardan çoktan kalkmıştır. Allah'ın^{cc} Kitabından ve Resulullah'ın^{sav} ilmî ve amelî hidayetinden İslâm'ın devam edecek olan ve bütün durumlarda geçerli olan prensiplerini ortaya çıkarabilme yeteneği onlarda zaten yoktur. Geçmişlerin körü körüne taklit etme hastalığı, bu ulemalar üzerine de musallat olmuştur. Dolayısıyla onlar her problemin çaresini, Allah'ın^{cc} Kitapları dışında ve zaman sınırından da üstün olmayan kitaplarda ararlar. Ulemalar, Allah'ın^{cc} peygamberleri olmayan, düşünceleri de zaman ve ahval şartlarından hür olan kimselere başvurarak onlardan medet beklerler. Durum böyle iken değişmiş olan çağda Müslümanlara kılavuzluk yapmaları nasıl mümkündür? Keza yalnız Allah'ın^{cc} görevbildiği, peygamber olmayan başka hiçbir insanın gözünün, yüz yılların perdesini kaldırarak göremediği durumlarda ulemanın Müslümanlara yol göstermeleri nasıl mümkün olabilir-di?”¹⁹

Mevdudi'nin bu yorumu dikkate şayandır. Ona göre, değişmiş zamanlarda ortaya çıkan problemlerle

¹⁷ El-Fevz-ül Kebir

¹⁸ Kitab-ül İmla An İşkalat-ül İhya

¹⁹ Tenkihat; s.27

İslâm'ın uğradığı afetlerin çaresini arayıp ileri sürmek vazifesi ulema-lardan beklenirdi. Fakat Mevdudi'ye göre ulemaların böyle bir yetenekleri yoktu. Böyle durumlarda işe yarayacak olan, ya Allah'ın^{cc} gözü ya da İlâhî irfana sahip olan bir Peygamber'in gözü olur. Fakat Mevdudi'ye göre bunların hiçbirisi yoktu. Dolayısıyla asırların perdelerinin kalkması nasıl mümkündü? Mevdudi demek istiyor ki bütün ulema ve müceddidlerin, imamlarla ermiş kişilerin göremediğini ben görmekteyim. Benim kitaplarımda meselelerimizin çaresi bulunmaktadır. Onun için geliniz ve benim Cemaatime katılınız.

Şimdi bu bir ilâh yahut bir peygamber olma iddiası mıdır? Eğer hiçbirisi değilse o zaman demek ki Mevdudi yalan söylemektedir. Eğer o, bir yalancı olmasaydı o zaman, yeni afetler ve yeni musibetler anında Yüce Allah'ın^{cc} gerçek irfanına sahip bir peygamber gönderdiğini inkâr etmezdi. Çünkü meselelerin özünü göremez ve doğru çaresini ileri süremez. Bunun dışında bir çıkar yolu yoktur.

Evet! Sizin için bir tek yol vardır. Allah'ın^{cc} gerçek irfan bahşettiği ve Resulullah'ın^{sav} müjdelediği zatı kabul etmek. O, Rabbinden bütün dertlerinizin çaresini getirmiştir. Siz onu reddettiniz. Artık neyi beklemektesiniz? Sizin ulemalarınızın yazılarını ben size okudum. Bunun dışında bir çareniz yoktur. Eğer hayat istiyorsanız, Hz. Resulullah'ın^{sav} bütün fitnelerin sorumlusu olarak bildirdiği hocalardan kurtulmalısınız. İyi biliniz ki Resulullah'ın^{sav} buyruğunu reddederek siz asla hayat yolu göremezsiniz. Resulullah'ın^{sav} teşhis ettiği hastalığı mutlaka kabul edeceksiniz. Bugün kabul etmezseniz yarın nesilleriniz kabul edeceklerdir. Bu hastalığın çaresi olarak Allah'ın^{cc} Habibi'nin^{sav} buyurduğu gibi Hz. Mehdi'yi kabul etmeniz gerekecek ve Allah'ın^{cc} İslâmiyet'i tekrar yüceltmek üzere gönderdiği Mesih-i Mevud'u kabul edip ona inanmanız gerekecektir. Eğer onu kabul etmezseniz o zaman daimî bir ölüm size mukadder kılınmış demektir. Başka bir yolunuz yoktur.

MAHMUD MOSCHEE

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

Hiz. Mehdi'ye y6neltilen değişik suçlamalar

Müslüman Ahmediye Cemaati Başkanı ve Vadedilen Mehdi'nin^{as} D6rdüncü Halifesi, Hiz. Mirza Tahir Ahmed'in 29 Mart, 1985, Cuma günü Londra'nın Fazl Camiin'de verdiği Cuma hutbesi metnidir.

Kelime-i şahadet; İstiaze ile Fatiha Suresi'ni okuduktan sonra şu ayetleri (43:52-55) okudular:

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٣﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٥﴾

Daha sonra söze şöyle başladılar: Bu ayetlerde dikkatimizi çeken belli başlı iki mesele bulunmaktadır:

A- Firavun, kavmini Hiz. Musa^{as} aleyhi-ne kışkırttığı zaman Hiz. Musa'nın^{as} çok önemsiz ve haysiyetsiz bir kimse olduğunu iddia etmiştir

B- Keza, Hiz. Musa'nın^{as} doğru dürüst konuşamadığını ve kekeme olduğunu da ileri sürmüştü. Nitekim Hiz. Musa^{as} kendisi bile bunu kabul ediyordu ve Yüce Rabbi'ne şöyle yalvarıyordu:

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَىٰ هَرُونَ ﴿٥٦﴾

Yani: Göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Beni affet. Harun'a peygamberlik vererek benim yerime onu Mısırlılara gönder (26:14). Yüce Allah'ın^{cc} buyurduğu gibi Firavun kavmini küçümsedi. Bütün kavim ona boyun eğdi ve on-

dan korkarak Allah'ın^{cc} yüce bir Peygamberini reddetti. Bir zalimden korkarak Allah'ın^{cc} yüce bir Peygamberini reddeden o kavim zaten fasık idi ve yoldan çıkmıştı.

Bu ayetlerden anlaşıldığına göre zalimler daima fasıklar üzerinde hüküm sürerler ve ancak onlara baskı yapabilirler. Eğer kavim sapık değilse hiçbir zalim onlara baskı yapamaz. Eğer böyle birisi onların başına geçerse bile, onlar asla inançlarından ve dinlerinden uzaklaşmazlar. Onlara Kuran-ı Kerim'de asla fasık denmemiştir. Yalnız bazı kimseler başlarında bulunan idareciden korkarak inançlarını terk etmeye başlarlar ve dinlerine aykırı olan sözleri söylemeye başlarlar. İşte bu çeşit insanlara Kuran-ı Kerim'de fasık denmiştir.

Binlerce sene önce Mısır'da geçmiş hadiseler bugün Pakistan'da bulunmaktadır. Daima sapık kişilerin Allah'ın^{cc} seçkin kulları aleyhinde kullandıkları yöntemler ve ileri sürdükleri yakıştırmalarla suçlamalar bugün maalesef Pakistan'da bile görülmektedir. Adı "Kadiyaniyet - İslâm Ke Liye Sangin Hatra" Yani "Kadiyaniyet-İslâm İçin Büyük Tehlike" olan Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin yayınladığı Ahmediye aleyhtarı broşürde şöyle denilmiştir: "(Müslüman Ahmediye Cemaati Kurucusu) Mirza Gulam Ahmed, Arapça kelimeleri doğru dürüst söyleyemezdi. Meselâ Kaf ile Sağır Keyf arasındaki ayırımı yapamazdı. Bazen ziyaretçiler buna itiraz ederler; fakat o, ise hiçbir cevap veremezdi. Bakınız El-fazl; 14 Eylül; 1938" ²⁰

Demek oluyor ki Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Mirza Ahmed'in^{as} bazı Arapça kelimeleri doğru telaffuz edemeyişi ve dilinin düzgün olmayışı, İslâm için büyük bir tehlike imiş! Bu ne büyük bir uydurmadır. Hz. Ahmed'in^{as} dili bazı Arapça harfleri doğru telaffuz edemiyorsa yahut dili tam olarak dönmüyorsa bunda İslâm'a ne tehlike olabilir? Bunların kendi inançlarına göre bir peygamber yahut imamın dilinin tutuklamasına itiraz edilemez.

Musa'nın^{as} dili tutukluk yapmıyor muydu? Hz. Harun^{as} Hz. Musa'dan^{as} daha iyi konuşmuyor muydu? Hz. Musa^{as} doğru dürüst konuşamadığı ve kekeme olduğu halde Allah'ın^{cc} yüce bir peygamberi değil midir? Peki acaba o, İlâhî din için bir tehlike mi oluşturunuyordu?

Peygamberlere düşman olanların öteden beri ileri sürdükleri suçlamalar ve yakıştırmalar, bugün Pakistan Sıkıyönetim Hükümetince Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu aleyhinde ileri sürülmektedir. Firavun'un Hz. Musa'ya^{as} yönelttiği itiraz bugün Pakistan'da bir diktatör tarafından Hz. Ahmed'e^{as} yöneltilmektedir! Ruh-ül Me'ani tefsirinde şöyle denmiştir: "Bir lisanı iyi bilenler bile şiddetli bir üzüntü ile karşılaşınca kalplerinde bir sıkıntı meydana gelir ve dillerinde bir kekemelik oluşur. Böylece onlar tam olarak muratlarını ifade edemezler. Aynı şekilde beğenmediği bir çevrede yettiği için Musa'nın dilinde bile bir kekemelik baş göstermişti."²¹

Aynı şekilde birçok İslâm büyükleri kekeme olup tam olarak konuşamazlardı. Hz. Bilal-i Habeşî^{ra} "Eşhedü" yerine "Eshedü" derdi. Ashab-ı Kiram bunu dinledikleri zaman duygulanıp

²⁰ A.G.E.; s.12

²¹ Tefsir Ruh-el Me'ani; c.19; s.65

gözlerinden yaşlar akmaya başladılar. Acaba Bilal^{ra} İslâmiyet için büyük bir tehlike miydi? Hz. Hüseyin^{ra} bile kekemeydi. Ruh-ül Me'ani tefsirinde şöyle denmiştir: "Hz. Hüseyin^{ra} kekemeydi ve dili tam çalışmazdı. Hz. Resulüllah^{sav}: "Hüseyin, bu kekemeligi amcası Musa'dan^{as} almıştır" buyurdu.²²

Aynı tefsirde Hz. Mehdi^{as} hakkında şöyle denmiştir: "Gelecek olan Mehdi'nin kekeme olacağı açıklanmıştır. Mehdi me'alini ifade edemeyince, sağ elini sol baldırına vuracağı beyan edilmiştir."²³

Demek ki Hz. Mehdi'nin^{as} bazı kelimeleri tam olarak ifade edemeyişi İslâmiyet uğruna bir tehlike olmayıp, aslında doğruluğuna bir delildir.

En son olarak şunu da ifade etmek istiyorum ki Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin yayınladığı broşürde "El-Fazl Gazetesi; 14 Eylül 1938" bir kaynak olarak gösterilmiştir. Dikkatimizi çeken husus şudur ki 14 Eylül 1938 günkü El-Fazl Gazetesinde aslâ böyle birşey zikredilmemiştir! Broşürdeki bütün bu ifade başından sonuna kadar yalandır ve dünya insanlarını al-

datmak gayesiyle tamamen uydurulmuştur!

Broşürde şöyle bir suçlama daha yer almaktadır: "Mirza Bey (Ahmed), ilk tahsilini kendi köyünde tamamladıktan sonra Siyalkot'a gidip valinin yanında küçük bir memur olarak işe girdi ve onbeş Rupî maaş almaya başladı. Bazı yazarların ifadesine göre Mirza Bey, evinde hırsızlık yaptığı için babası ceza olarak kendisini evden kovmuştu. Zaten o yüzden o, Kadiyan'dan çıkıp Siyalkot'a gitmeye ve az bir maaşla memur olarak çalışmaya mecbur olmuştu. En sonunda 1885'de işinden ayrıldı."²⁴

Burada Hz. Ahmed'e büyük bir iftira atılmıştır. O, aslâ ve aslâ hiçbir hırsızlık yapmamıştır. Biz bu itirazın kaynağını araştırdık ve şöyle bir rivayeti bulduk: "Bir defasında Vadedilen Mesih^{as} dedesinin emeklilik maaşını almak üzere Sialkot'a gitmiş. Kendisini takip eden Mirza İmamuddin, ondan parayı alıp kaçmıştır. Bunun üzerine Hz. Ahmed^{as} bu zarardan sonra aileme yüzümü nasıl göstereceğim düşüncesiyle Kadiyan'a gitmeyip Siyalkot'ta işe girmeyi uygun bulmuştur."²⁵

²² Tefsir Ruh-el Me'ani; c.16; s.183

²³ Tefsir Ruh-el Me'ani; c.16; s.183

²⁴ A.G.Broşür; s.9

²⁵ Siret-ül Mehdi; c.1 Rivayet No.49; s.43-44

Demek ki muhaliflerimiz tamamen yalan söylemişler ve Müslüman Ahmedîye Cemaati kurucusu Hz. Ahmed'e^{as} tamamen iftira atmışlardır! Bu hadise kendisinin gençken ne kadar temiz ve saf olup kurnazlıktan tamamen habersiz olduğunu göstermektedir. Ayrıca bu olay gençlik döneminde onun hayâ ve takva sahibi olduğunu kanıtlamaktadır. Hırsızlığa gelince, parayı alıp kaçan kendisinin büyük düşmanlarından biriydi. Broşür yazarlarının bu yakıştırmaların gerçek içyüzünü bildiklerine inanıyorum. Böyle olduğu halde hiç korkmadan bunu Hz. Ahmed'e^{as} maletmişlerdir.

Aslında muhaliflerimiz peygamber olduklarına inandıkları zatlara bile bu çeşit iftiralar atmışlardır. Hz. Yusuf'un^{as} kardeşleri bile kendisinin hırsızlık yapmış olduğunu ileri sürmüşlerdi. Bu açık bir iftira idi. Ne var ki müfessirler bunu doğru kabul ederek Hz. Yusuf'un^{as} ne çaldığı konusunu aralarında tartışmaya başladılar. Kimisi bir altın put çaldığını ileri sürdü. Kimisi bir tavuk çaldığını, kimisi de yumurta çaldığını iddia etti. Bir müfessir, yoksullara dağıtmak üzere yemek çaldığını yazdı. Bu konuda Celâleyn; El-Hâzin; Feth-ül Kadir; Ruh-ül Me'ani vb. tefsirlere bakmak yeterli olur.

Kısacası peygamberler hakkında bu çeşit alışkanlıkları reva görenlerin, Hz.

Ahmed'e^{as} böyle bir iftira atmaları yadırganmamalıdır. Hz. Ahmed^{as} ve Ahmedîye Cemaati'nin koyu düşmanlarının şahadetlerini aşağıda nakledeceğim. Bunlardan anlaşıldığına göre çocukluğundan beri Hz. Ahmed'in^{as} karakteri çok sağlam idi. Hoca Zafer Ali Han'ın Babası Münşi Siracüddin, Vadedilen Mesih'in gençken Sialkot şehrinde geçirdiği günlerini şöyle özetlemiştir: "Gözlerimle gördüğüme göre, gençliğinde bile son derece salih ve takva sahibi bir evliya olduğuna şahadet ederim. İşten eve dönünce hep din konusunda kitaplar okurdu ve halkla pek görüşmezdi."²⁶

Büyük düşmanlarından olan meşhur din bilgini Muhammed Hüseyin Batalavî şöyle der: "Berahin-i Ahmedîye yazarı (Mirza Gulam Ahmed) dost ile düşmanın tecrübesi ve müşahedesine göre Şeri'at-i Muhammediye'ye bağlı, haramdan sakınan, daima doğru söyleyen bir zattır."²⁷

Yukarıda beyan edilen suçlamanın belli başlı iki yönü vardır:

A- Hz. Ahmed^{as} küçük bir memurdu. O, nasıl peygamber olabilir? Burada Firavun'un Hz. Musa^{as} aley-

²⁶ Zamindar Gazetesi; Mayıs 1908

²⁷ İşa'atüssünne; c.7 s.9

hinde ileri sürdüğü sözün aynısı ileri sürülmüştür!

B- Peygamberler başka birisine tabi olup onun emri altında çalışmazlar. Hâlbuki Kur'an-ı Kerim açık olarak Hz. Yusuf'un^{as} örneğini ileri sürmektedir. Senaullah Amritsarî adlı meşhur din bilgini bu konuda şöyle der: "Kur'an-ı Kerim'den Hz. Yusuf'un^{as} ülke yönetimi konusunda kâfir bir kralın emrinde çalıştığını öğreniyoruz. Bir tek Peygamberin örneği bile bizim için en güzel örnektir."²⁸

Aynı dergi başka bir sayısında şöyle bir fikri savunur: "Hz. Yusuf'dan^{as} Hz. İsa'ya^{as} kadar birçok resul ve nebi, zamanın (kâfir) hükümetleri emrinde çalıştılar."²⁹

Peki bu peygamberler ve resuller dinleri uğruna neden bir tehlike oluşturmadılar?

Vadedilen Mehdi'nin^{as} soyuna yöneltilen bir itiraz

Broşürde, Hz.Ahmed'e yöneltilen itirazlardan bir tanesi de şöyledir: "Mirza Gulam Ahmed Kadiyani, soyunun Orta Asya'daki Moğollar'dan geldiğini iddia etmektedir. İlk yazılarına göre o, Moğol Berlas kabilesinden gelmektedir. Daha sonra, soyunun İranlılardan

geldiğini ve bunu da vahiy yoluyla öğrendiğini iddia eder. Böyle bir iddia ileri sürmesinin başlıca sebebi de büyük bir ihtimalle, Hz. Resulullah'ın^{sav} bir hadisidir. Bilindiği gibi Hz. Resulullah^{sav} İslâmiyet'i yayma konusunda İranlı Müslümanların rolünü methetmiştir. Bununla birlikte o, hangi soydan geldiğini ömrünün sonuna kadar tayin edemedi. İlk olarak Moğol kavminden geldiğini ileri sürmüştü. Bir müddet sonra o, Sadatlardan geldiğini ve Resulullah'ın^{sav} evlatlarından olduğunu açıklamıştır. En sonunda, vahiy vasıtasıyla İran asıllı olduğunu öğrendiğini iddia etmiştir. Gerçekten İran asıllı olduğuna dair elinde sözde bir keşf dışında hiçbir delil bulunmadığını da kabul etmiştir."³⁰

Bu itirazda ele alacağım birçok konu vardır. Ben onları teker teker ele alacağım. Ancak ilk olarak şunu açıklamak istiyorum ki Hz. Resulullah^{sav} aslâ İranlıların İslâm hizmeti konusundaki rolünü methetmemiştir. Hiçbir Hadis'te İranlıların İslâmiyet'i yayma çalışmaları yahut rolleri asla ve asla methedilmemiştir! Bu tamamen asılsız bir iddiadır ve böyle bir hadis asla mevcut değildir! Broşür yazarının zikrinden kaçındığı hadis, Sahih-i Buhari'de mevcuttur. Bu hadise göre, Hz.

²⁸ Ehl-i Hadis Dergisi; 16 Kasım 1945

²⁹ A.G.E.; 15 Ekim 1946

³⁰ Kadiyanilik; İslâmiyet İçin Büyük Tehlike; s.9-10

Resulüllah^{sav} Cuma Suresi'ni tefsir ederken şöyle buyurdu: "Eğer iman dünyadan yükselip ülker yıldızına bile varmış olursa, Selman-ı Farisî neslin-den bir zat (yahut başka bir rivayete göre birkaç zat) imanı tekrar yeryüzüne getireceklerdir."

Broşür yazarı bu hadisi zikretmek cesaretini gösteremeyerek, bunun yerine asılsız bir hadis uydurarak onu Hz. Resulüllah'a^{sav} maletmek günahını işlemiştir.

Hız. Mehdi'nin sülâlesine gelince, bu konudaki yazılarını vermek istiyorum: "Bizim milletimiz Moğol Berlas'tır. Elimizde bulunan eski atalarımızın vesikalarından anlaşıldığına göre onlar bu ülkeye (Hindistan'a) Semerkant'tan geldiler. İki yüz kadar hizmetçi ve aile efradı da beraberinde olduğu halde bu ülkeye eşraf gibi girdiler."³¹

Ailemiz zahirden anlaşıldığına göre Moğol bir aile olarak tanınmaktadır. Ancak gerçeği bilen Âlim-ül gayb Rabbimiz, sık sık bana vahiy ederek ailemizin Farisî bir aile olduğunu bana bildirmiştir ve bana da Faris oğullarından olduğumu bildirerek beni öyle isimlendirmiştir."³²

Şimdi Pakistan Sıkıyönetim Hükümetince, kesin olarak hangi soydan geldiğini bilmeyen, Farisî asıllı mı yoksa Moğol mu olduğunu anlamayan, nelerinde seyyid sülâlesine mensup kadınlar bulunup bulunmadığını tam olarak kestiremeyen bir kimse İslâmiyet için büyük bir tehlikedir! Oysa burada bir çelişki söz konusu değildir. Burada bir tezat olduğunu iddia edenler akılsızdır. Gerçek şudur ki yukarıda zikredilen üç söz de doğrudur. Araştırmalarımıza göre Hız. Ahmed'in^{as} büyük atası, kendi açıkladığı gibi Semerkant'tan gelmiş idi. Bugün Semerkant, İran sınırları içinde değildir. Eğer Semerkant'tan geldikleri konusundaki rivayet doğruysa, aynı zamanda Moğol iseler, o zaman Faris ehli nasıl olabilirler? Hız. Ahmed^{as} aslâ yalan söylememiştir. Bir yandan Semerkant'tan geldiklerini açıklamış, diğer yandan tarihçilerin kendilerine Moğol dediklerini ileri sürmüş, mamafih Hak Teala'nın kendisine Farisî olduklarını bildirdiğini iddia etmiştir. Fakat Farisî olduklarına dair elinde bir delil bulunmadığını da kabul etmiştir.

Aslında dünya coğrafyası daima değişikliğe uğramış, ülkelerin sınırları hiç bir zaman aynı olmamıştır. Encyclopedia Britanica (Britanica Ansiklopedisi) İran Şahı Feruz Şah Pur zamanında Semerkant'ın İran hududuna dâhil

³¹ Kitab-ül Beriyye; Ruhanî Hazain; c.13 Dipnot s.162-163

³² Hakikat-ül Vahiy; Dip Not; s.80; Ruhanî Hazain; c.22

olduğunu ve Sog Diyana vilayetinin başkenti olduğunu, İran sınırının da Semerkant'tan yüz yirmi kilometre ileride olduğunu söylemiştir. Hüsrev Perviz (Peygamber Efendimiz^{sa} zamanındaki İran Padişahı) zamanında da Semerkant'ın İran'a dâhil olduğunu ve yüzyıllar sonrasına kadar İran'ın bir parçası olarak kaldığını yazmıştır.³³

Kısacası Hz. Ahmed'in^{as} sözlerinde hiçbir çelişki yoktur ve Allah'ın^{cc} kendisine verdiği haber doğrudur. Atalarının Semerkant'tan Hindistan'a geçtiği bilinen bir gerçektir. O zaman Semerkant Faris'in bir parçasıydı ve Semerkant vatandaşları Farisîlerdendi. Kaldı ki o Moğol muydu; değil miydi? Bu soru pek önemli değildir. Zira yabancı ülkelerden gidip Hindistan'a yerleşmiş olan yabancılara yerlilerden daha beyaz oldukları için Moğol denmiştir. Hindistan'dakilere Hintli Moğol, Afganistan'dakilere Afganistanlı Moğol denir. Moğol denen her bir kimsenin illa Moğolistan'dan gelmesi gerekmez. Moğol tarihî hakkında "Medieval India Under Mohamman Rule" adlı değerli bir eser yazmış olan Stainly Pool şöyle der:

"The Term Moghal ... came to mean any fair man from central Asia or

Afghanistan as distinguished from the darker native Indians. The various foreign invaders or governing Muslims class Turks, Afghans, Pathans and Moghals eventually became so mixed that were indifferently termed Moghal."

"Moğol kelimesi Orta Asya yahut Afganistan'a mensup beyazları Siyah Hint asıllı yerlilerden ayırdetmek için kullanılırdı. Hindistan'a saldıran Türk, Afgan, Patan ile Moğol gibi Müslüman kavimler sonunda birbirleriyle öyle kaynaştılar ki, aralarında bir ayırım yapılmadan hepsine Moğol denmeye başlandı."³⁴

Demek ki bu itiraz asılsızdır. O, Moğol muydu, değil miydi sorusu önemsizdir. Kendi ifadesine göre kendi ailesine Moğol deniyordu. Bir hata varsa bu Hz. Ahmed'e^{as} ait değildir. Fakat bir Farisî olduğu ispat edilmiş bir gerçektir.

Bir itiraz daha: Bazı akrabaların tutumu

Broşürde Hz. Ahmed'e^{as} yöneltilen itirazlardan bir tanesi de şöyledir: "Yakın akrabalarından bazıları şiddetli bir şekilde kendisine düşmandılar. Onlar-

³³ Encyclopedia Britanica; c.9

³⁴ Medieval India Under Mohamman Rule; T.Fisher Unwin LTD. 1926; s.197

15.Bask

dan birisi, kayın biraderi ve oğlu Fazl Ahmed'in kayın pederi olan Mirza Şer Ali idi. O, çok yakışıklı, beyaz sakallı idi. Elinde tespih, daima "Behiştî Makbere"nin (Kadiyan'da bir mezarlıktır) yanında oturur ve ziyaretçilere şöyle nasihat ederdi: "Mirza Gulam Ahmed benim yakın akrabamdır. Ben neden onu kabul etmedim? Sebebi şudur ki ben onu iyi tanırım ve insanları kandırmak üzere bir dükkan açtığını iyi bilirim. Aslında bir geliri yoktu. Ağabeyi de onu mal mülkten yoksun bırakmıştı. Onun için bu dükkanı açtı. Onun eserleri ve broşürleri sizin elinize geçmektedir. Sizler de onun büyük bir evliya olduğunu zannediyorsunuz. Onun gerçek içyüzünü onun yanında oturan bizler biliriz. Bütün bunları sizin yararınıza söylüyorum."³⁵

Gerçek şudur ki bütün peygamberlerin baş tacı olan Hz. Resulüallah'ın^{sav} durumu bile aynen böyleydi. Yakın akrabalarından bazıları Hz. Resulüallah'a^{sav} şiddetli bir şekilde düşman idiler. Kuran-ı Kerim'de ismi "Ebu Leheb" olarak zikredilen aslında Hz. Resulüallah'ın^{sav} amcasıydı. İnsanları caydırmaya çalışır, "Biz daha iyi biliriz. O bir sihirbaz yahut mecnundur, (haşa) yalancıdır" derdi.

Demek ki Hz. Resulüallah'ın^{sav} bazı akrabaları bile kendisine düşman idiler. Eğer Hz. Ahmed'in^{as} bazı akrabaları ona düşman idilerse, bu onun bir yalancı olduğunu değil aslında doğru olduğunu kanıtlamaktadır.

Broşürde Vadedilen Mesih'in^{as} İkinci Halifesi Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed'in^{ra} 1945'de yıllık toplantıda yaptığı konuşması iktibas edilmiştir. Ancak konuşmanın son kısmı kasıtlı olarak verilmemiştir. Bu konuşmanın sonu şöyledir: "Bir defa iki saf köylü Kadiyan'a gelirken, Mirza Şer Ali onlardan birini durdurup onunla konuşmaya başladı. Şeklinden iyi bir insana benzediği için köylü söylediklerini dikkatle dinledi. Ama konuşması biter bitmez onu iki kolu arasında sıkıştırıp arkasına: "Koş buraya. Şeytanın şeklini değiştirip Peygamberlerin yolunda oturduğunu hep duymuştuk. İşte o Şeytan budur. Gel ve yüzünü sen de gör" dedi.

Muhallifler, Vadedilen Mesih hazretlerinin ailesinden ancak iki kişiyi bulabilmişlerdir. Onlardan biri hırsız olup öteki şeytandır. Halbuki bunun örnekleri her peygamber zamanında mevcuttur. Düşmanlık insanı nereden nereye götürür!

Bir itiraz daha: Fakir iken zengin oldu

³⁵ Kadiyanilik; İslâmiyet İçin Büyük Tehlike; s.12-13

Broşürdeki suçlamalardan bir tanesi de şöyledir: "(Mirza Gulam Ahmed) hayatının ilk günlerini çok yoksulluk ve açlık içinde geçirmiştir. Hatta kendi ifadesine göre ayda on rupi kazanabileceğini bile beklemiyordu. Elindeki sermaye yok denecek kadar azdı."³⁶

Bu büyük bir aldatmacadır. Hz. Ahmed'in^{as} dediğine göre o, mal mülke değer vermez ve daima Rabbi'ni anardı. Keza dinî araştırmalarla zamanını geçirirdi. Ya camide bulunur ya da yoksulların yanında otururdu. Kendi yemeğini bile yoksullara dağıtırdı. Oysa düşmanlarının yukarıdaki ifadesine göre o, sanki elinde hiçbir sermaye yokken bir çarşıda oturup ancak cüzi birşey kazanabilen birisiymiş! Halbuki Hz. Ahmed'in^{as} delikanlılığı herkesçe malumdur. Hatta sonradan ona düşman kesilenlerin şahadetleri bile mevcuttur.

Delikanlılığında o, zengin olduğu halde fakirliği benimsemişti. Sofradan kendi yemeğini alıp dışarı çıkar ve yemeğini fakirlere yedirirdi. Kendi ya aç kalır ya çok az yemek yerdi. Allah^{cc} rızası için zengin olduğu halde fakirlik yolunu seçmişti. Şimdi Pakistan Sıkıyönetim Hükümetince böyle yapması İslâmiyet için büyük bir tehlike imiş!

Birisinin kendi yemeğini aç ve fakirlere dağıtması İslâmiyet için büyük bir tehlike imiş!

Bundan sonraki suçlama şöyledir: "İddialarını ileri sürer sürmez, geliri alabildiğine çoğaldı. Hayatının sonuna doğru kazancı çok artmıştı. 1907'deki geliri iki yüz elli bine yaklaşmıştı. O devirde birisinin yüz bine ulaşması bile büyük bir şeydi. Ömrünün sonuna doğru o para içinde yüzüyordu. Onun hayat standardı da çok artmıştı. Hatta onun yandaşları bile yaşayış tarzını beğenmiyor; ona itiraz ediyorlardı."³⁷

Broşür yazarı, Hz. Süleyman'ı^{as} sanki unutmuştur. Değerli incilerle mücehherleri, mal mülkün fazlalığının geçmiş tarihte bir benzeri yoktur. Kitab-ı Mukaddes'in dediğine göre Hz. Süleyman zamanında gümüşün değeri kalmamıştı. İki yüz kalkan ve üç yüz kadar diğer silah som altındandı. Kitab-ı Mukaddes bu konuda şöyle der: "Ve kral Süleyman dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı. Bir büyük kalkana altı yüz şekel altın gitti. Ve dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptı, bir kalkana üç mına altın gitti; ... ve kral Süleyman'ın içme kapları hep altından ve Lienan ormanı evinin bütün kapları halis altındandı, gümüş de

³⁶ A.G.E.; s.11

³⁷ A.G.E.; s.11

yoktu, Süleyman günlerinde gümüş bir şeyden sayılmazdı.”³⁸

Kur'an-ı Kerim'e göre Hz. Davud^{as} ile Hz. Süleyman^{as} bugüne dek benzeri bulunmayan görkemli bir saltanata sahiptiler. Eğer onlar bütün haşmetlerine rağmen peygamber idiyse o zaman Hz. Ahmed'e^{as} yöneltilen bu itiraz nedendir? Kaldı ki bu suçlama tamamen asılsızdır ve broşür yazarının Allah korkusundan uzak olduğunu göstermektedir. Hz. Ahmed'in^{as} yaşayışı konusunda aşağıdaki yazılar dikkate şayandır. Onun yandaşlarından biri şöyle der: “Bir defa Cemaat'in Yıllık Toplantısı için dışarıdan birçok insan (Kadiyan'a) gelmişti. Onların yanında kışlık elbiseler (ve yorganlar) yoktu. Batala'lı Nebi Bahş Bey, Hz. Ahmed'in^{as} evinden yatak ve yorgan isteyip misafirlere dağıtmaya başladı. Yatsıdan sonra ben Hz. Ahmed'in^{as} yanına gittim ve üşümekte olduğunu gördüm. Küçük oğlu yanında yatıyordu. Hz. Ahmed^{as} pardösüsünü oğlunun üzerine sermişti. Bunu görünce kendi yorganını da misafirlere verdiğinin farkına vardım. “Efendim! Hava çok soğuktur. Sizin elinizde örtünecek bir battaniyeniz bile yoktur” dediğimde o bana “Misafirler zorluk çekmesinler. Ben nasıl olsa geceyi geçiririm,”

buyurdu. Ben aşağı indim ve Nebi Bahş Bey'i azarladım. O, çok utandı fakat Hz. Ahmed'in^{as} vermiş olduğu yorganları artık geri alamayacağını belirtti. Bunun üzerine ben Müfti Fazlurrahman'dan yahut ismini şu anda tam olarak hatırlamadığım birisinden yastık ve yorgan alarak Hz. Ahmed'in^{as} yanına gittim. Hz. Ahmed^{as}: “Ben genellikle uyumuyorum. Siz bunları bir misafire veriniz,” buyurdu. Her ne kadar ısrar ettiysem de Hz. Ahmed^{as} yorganla yastığı almadı ve bir misafire vermemi istedi. Bunun üzerine ben onları geri getirdim.”³⁹

“Gençliğimde bazen hizmetçi olarak Hz. Ahmed^{as} ile beraber yolculuk ederdim. Daima beni ata bindirir, kendisi yaya giderdi. Bazen çok ısrar ettiğim zaman ata biner fakat çoğunlukla beni bindirirdi. Menzile varınca bana yemek yiyebilmem için dört anah⁴⁰ verir, kendisi ise bir analık çorba getirterek yahut leblebi yiyerek idare ederdi. Zaten çok az yemek yerdi.”⁴¹

Mevlevi Abdül Kerim Sialkotî hazretleri şöyle yazmaktadır: “Hz. Ahmed'in^{as} ailesi Ludhiyana'ya gitmişti. Ben Hz.

³⁹ Eshab-ı Ahmed; c.4; s.118

⁴⁰ Hindistan'ın para birimi olan Rupî, o devirde on altı anah'dan müteşekkil idi

⁴¹ Siret-ül Mehdi; c.3; s.122-123

³⁸ 1 Krallar; 10:16-25

Ahmed'i^{as} ziyaret etmek için evine gittim. Odası daha yeni yapıldığı için serindi. Ben yatağa uzanıverdim. Derken uyuyakalmışım. Hz. Ahmed^{as} bir eser yazmaktaydı ve sağa sola yürüyüp düşünüyordu. Ben birden uyan-dım. Bir de ne göreyim ki Hz. Ahmed^{as} karyolanın yanında yerde yatmaktadır. Ben çok utandım ve hemen ayağa kalktım. Hz. Ahmed^{as} çok şefkatli bir şekilde: "Siz neden kalktınız?" diye sordu. Ben de: "Efendim! Siz yerde yatarken ben karyola üzerinde nasıl uyuyabilirim," dedim. O, gülümseyerek, "Siz rahatınıza bakınız. Zaten ben sizin koruyuculuğunuzu yapmaktaydım. Çocuklar gürültü yaptıkları zaman onlara mani olmaya çalışıyordum ki rahat uyuyabilesiniz," buyurdu."⁴²

Hz. Mevlevi Abdülkerim'in rivayetine göre Hz. Ahmed^{as} bir defa Allah^{cc} adına yemin ederek şöyle dedi: "Cebim boş olunca Yüce Rabbim'e tevekkül etmenin zevkini ve lezzetini öyle alırım ki anlatamam. Bu durum cebim dolu olduğu zamandan çok daha rahat ve teselli verici olur."⁴³

Kısacası, Hz. Ahmed'in^{as} eline geçen para aynı şekilde tekrar Allah^{cc} yolunda harcanırdı. Yani bütün geliri din

hizmeti uğruna sarfedilirdi. Her ne zaman cebi ve kesesi boş olursa o, bu yoksulluktan haz duyardı. Çünkü Yüce Allah'ın^{cc} işlerinde mutlaka kendisine yardımcı olacağını biliyordu. Bazen misafirler o kadar fazla gelirdi ki bütün paralar onlar için sarfedilirdi. Hatta bir seferinde eşinin mücevherlerini satmaya mecbur oldu. Daha sonra Yüce Rabbi yine kendisine yardımcı oldu ve böylece işlerini yürütebildi. İşte Pakistan Sıkıyönetim adına Ahmediyeye aleyhtarı broşür yazarının itiraz ettiği "rahat hayat" budur!

Hz. Münşi Zafer Ahmed^{ra} şöyle rivayet etmiştir: "Bir defa Hz. Ahmed^{as} akşam namazını müteâkip Kadiyan'ın Mübarek Camii'nin damında birkaç misafirle beraber gece yemeği beklemekteydi. Ludhiyana'lı Nizam Din adlı çok fakir ve elbisesi de yamalı olan bir Ahmedî, Vadedilen Mesih'e^{as} yakın oturmaktaydı. Onunla Vadedilen Mesih arasında sadece dört veya beş kişi otur-maktaydı. Derken birkaç zengin misafir daha gelerek Hz. Ahmed'in^{as} yanına oturmaya başladılar. Nizam Din, her gelen misafire yer vermek için geri çekile çekile ayakkabıların bulunduğu yere kadar varmıştı. Yemek geldi ve bu manzarayı seyreden Vadedilen Mesih^{as} yemek tabağı ile birkaç yufka eline alarak Nizam Din'e hitaben: "Buyurun biz ikimiz içerde yemek yiyelim"

⁴² Siret Hz. Mesih-i Mev'ud; M. Abdül Kerim; s.36

⁴³ El-Hakem; c.3 No.32; s.4-5

buyurdu ve Nizam Din'le beraber Cami'ye bitişik odaya geçti. Orada Vadedilen Mesih ile Nizam Din, aynı tabaktan yemek yediler."⁴⁴

Hız. Ahmed'in^{as}, İslâmiyet için büyük bir tehlike olan sözde şaşalı hayatı işte budur! Broşür yazarına göre o, ömrünün sonuna doğru milyarları eline geçirmiş ve çocuklarına büyük bir servet bırakmış! Ömrünün başlangıcı fakirlik fakat sonu ise aşırı derecede zenginlik ve refah imiş! Oysa ölümünden ancak bir gün evvelki durumu konusunda Hindu dinini bırakıp İslâmiyet'i kabul eden Bhai Abdürrahman Kadiyani şöyle der: "Vefat ettiği sabahdan bir önceki akşam Hız. Ahmed^{as} bir at arabasına binerek biraz gezinti yaptı. At arabasına binmeden önce bana şöyle buyurdu: "Abdürrahman! Bu faytoncuya söyle ve iyice bildir ki şu anda elimizde sadece bir Rupî vardır. Bizi ancak o kadar uzağa götürsün ki verdiğimiz ücret içinde evimize geri dönebilelim."⁴⁵

Vefatından sonraki durumu konusunda büyük kızı Hız. Nüvvab Mübareke Begüm^{ra} şöyle der: "Vadedilen Mesih vefat ettiği zaman annemiz bizi çağır-

dı ve: "Çocuklar! Evi boş görünce, babanızın size hiçbir şey bırakmadığını zannetmeyiniz. O, gökte size bir dualar hazinesi bırakmıştır. Bu hazine lâzım olunca daima işinize yarar," buyurdu. Bugün ayyaş, para uğruna imanlarını satan, ekmek uğruna yalan ve iftiradan geri kalmayan, Allah'ın^{cc} ayetlerini az bir değere değiştiren ve yalan söyleyerek para kazanan insanlar Hız. Ahmed'e^{as} iftira etmekte ve müceddid olduğunu iddia ederek milyarları eline geçirdiğini söylemektedirler. Eğer sırf müceddidlik iddia etmenin neticesi broşür yazarının dediği gibi olsaydı, o zaman her yalancı ve habîs, müceddid olduğunu ileri sürerdi. Bu durumda siz dahi muhaliflerden olmazdınız. Aksine hepiniz müceddid olurdunuz. Yüce Allah^{cc} katından gelenlere karşı insanların davranışı bambaşka olur. Onlar zulüm edilirler. Malları yağma edilir. Onların yandaşlarının malları gaspedilir. Mağazaları yağma edilir. Bütün malları gözleri önünde kül edilir. Doğruların gördüğü muamele daima böyledir. Fakat yalancıların gördükleri muamele asla böyle değildir. Bizim daima müşahede ettiğimiz işte budur. Öyleyse siz Hız. Ahmed'e^{as} bunun tersini nasıl isnat edebilirsiniz? Gerçek şudur ki Hız. Âdem'den^{as} Hız. Ahmed'e^{as} kadar dünya daima şunu müşahede etmiştir:

⁴⁴ Sirat-ül Mehdi; s.252

⁴⁵ Rivayet Bhai Abdürrahman Kadiyani

Herkesçe sevilmekte olan, Allah'ın^{cc} bir peygamberi olduğunu iddia edince, herkes ona düşman kesilir. Hem onun yakınları, hem de yabancılar. Herkes ona düşmanlık ve kin besler. Onu her nimetten yoksun bırakmaya çalışırlar. Hz. Ahmed'in^{as} gördüğü muamele bile aynen böyledir. Buna mukabil Cenab-ı Hak kendisine sayılmaz lütuflarda bulunmuştur. Broşür yazarı İslâm tarihinin verdiği dersi unutmamıştır. Böyle çirkin saldırılar yaparak ve yalan söyleyerek o, kim bilir neye hizmet etmektedir. Hz. Ebu Hüreyre^{ra} açlıktan baygın düşerdi. Ancak o, Allah^{cc} rızası uğruna buna katlanırdı. Hak Teala^{cc} Hz. Ebu Hüreyre'nin^{ra} fedakârlıklarını unutmadı. İran şahı Kisra'nın süs için kullandığı mendil, İran fethedilince Müslümanların eline geçti. Hz. Ömer^{ra} o mendili Hz. Ebu Hüreyre'ye^{ra} hediye etti. O da mendile tükürdü ve: "Ancak Hz. Resulüllah'ın^{sav} naçiz hizmetçisi olmak bereketiyle bugün Kisra'nın mendiline tükürmekteyim," dedi. Şüphe yoktur ki Hak Teala^{cc} Hz. Ahmed'e^{as} keseler dolusu para bahsetti. Ancak o, hiçbir zaman dünya parasını aziz tutmadı. Hiç şüphesiz bir zamanlar sofra artıkları onun

yemeği idi. Ancak fakirlik yüzünden değil, para bulunmayışından da değil, aslında dünyaya hiç rağbet etmediğinden böyle olurdu. Sonunda öyle bir gün geldi ki yüz binlerce insan onun sofrasında karnını doyurdu. Gördüğü gerçek zenginlik işte budur. Bugün Hz. Mehdi'nin Cemaati olan Müslüman Ahmediye Cemaati bunu müşahede etmektedir. Yarın evlatları da aynı şeyi göreceklerdir. Düşmanlarımız haset ateşi içinde tutuşup kül olacaklardır. Ey Ahmedi Müslümanlar! Yüce Rabbiniz size bereket verecektir. Hem mallarınızı hem de evlatlarınızı çoğaltacaktır. Allah^{cc} adına yemin ederim ki bir gün Kisraya eşit olan kralların mendilleri ellerinize geçecektir. Krallar ise Hz. Mehdi'nin^{as} elbiseleri için çırpınıp onlardan bereket arayacaklardır. Eskimiş olan, zamanın eskittiği, o zahirde değersiz eski püskü elbiseler! Allah adına yemin ederim ki krallar bu elbiselerden bereket toplayacaklardır ve Hz. Ahmed'e^{as} selâm ve rahmet göndereceklerdir. Onlar, Hz. Ahmed'e^{as} yalan yere iftira etmiş olan ve çirkin suçlamalarda bulunmuş olanlara lanet okuyacaklardır.

الْقَصِيدَةُ الْأُولَى فِي نَعْتِ رَسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کی مدح میں پہلا قصیدہ

Peygamber Efendimiz'i (sav) metheden birinci kaside

يَا قَلْبِي اذْكُرْ أَحْمَدًا عَيْنَ الْهُدَى مُفْنِي الْعِدَا

Ey benim kalbim! Hidayet pınarı ve düşmanı yok eden Ahmed'i (sav) yad et.

بَرًّا كَرِيمًا مُحْسِنًا بَحْرَ الْعَطَايَا وَالْجَدَا

O, iyilik seven, kerim, ihsan eden, bağış ve cömertlik denizidir.

بَدْرٌ مُنِيرٌ زَاهِرٌ فِي كُلِّ وَصْفٍ حَمِيدًا

O, parlayan dolunaydır ve her özelliğiyle methedilmiştir.

إِحْسَانُهُ يُصْبِي الْقُلُوبَ وَحُسْنُهُ يُرَوِّى الصِّدَا

Ihsanı gönülleri cezbeder ve güzelliği susuzluğu giderir

الظَّالِمُونَ بِظُلْمِهِمْ قَدْ كَذَّبُوهُ تَمَرُّدًا

Zalimler zulümlerinden dolayı isyan ederek onu yalanladı

وَالْحَقُّ لَا يَسَعُ الْوَرَى إِنَّكَ أَرَاهُ لَمَّا بَدَا

Halbuki hak öyle bir şeydir ki;

zahir olduktan sonra mahlukat onu inkar edemez.

أُطْلِبُ نَظِيرَ كَمَالِهِ فَسَتَنَدِمَنَّ مُلَدَّدًا

Sen onun kemalinin bir benzerini ara da

şaşkınlık içinde nasıl pişman olacaksın gör

مَا إِنْ رَأَى نَظِيرًا مِثْلَهُ لِنَائِمٍ مِنْ مُسَهَّدًا

Maneviyat

Biz, uyuyanları onun gibi uyandırana hiç rastlamadık

نُورٌ مِّنَ اللَّهِ الَّذِي أَحْيَى الْعُلُومَ تَجَدُّدًا

O, ilimleri yeniden ihya eden Allah'ın nurudur.

الْمُصْطَفَى وَالْمُجْتَبَى وَالْمُقْتَدَا وَالْمُجْتَدَا

O, güzidedir, seçilmiştir, ona uyulur ve ondan feyz alınır

جُمِعَتْ مَرَايِعُ الْهُدَى فِي وَبْلِهِ حِينَ النَّدَى

Cömertlik vaktinde hidayet yağmurları, onun sağanak yağmurunda toplandı

نَسِيَ الزَّمَانُ رَهَامَهُ مِنْ جَوْدِهِ هَذَا الْمُقْتَدَا

Kendisine uyulan (Peygamber Efendimizin s.a.v.) cömertliği karşısında, zaman çiselemeyi unuttu

الْيَوْمَ يَسْعَى النَّكْسُ أَنْ يُطْفِئَ هُدَاهُ وَيُخْمِدَا

Aşağılık kimse bugün onun hidayetini söndürüp yok etmek çabasıındadır

وَاللَّهُ يُبْدِي نُورَهُ يَوْمًا وَإِنْ طَالَ الْمَدَى

Zaman uzasa bile Allah onun nurunu bir gün mutlaka ortaya çıkaracaktır

يَاقُطْرَ سَارِيَةٍ وَغَادٍ قَدْ عَصِمْتَ مِنَ الرَّدَا

Ey gece gündüz yağan yağmur (sav)! Sen yok olmaktan korunmuş birisisin

رَبَّيْتُ أَشْجَارَ الْأَسِرَةِ بِالْفَيْوُضِ وَقَرَدَدَا

Sen feyzinle hem alçak hem yüksek topraktaki ağaçları besledin

إِنَّا وَجَدْنَاكَ الْمَلَاذَ فَبَعَدَ كَهْفٍ قَدْ بَدَا

Şüphesiz biz seni sığınak olarak bulduk, öylesine azimüşşan sığınağın ortaya çıkışından sonra...

لَا نَتَّقِي قَوْسَ الْخُطُوبِ وَلَا نُبَالِي مُرْجَدًا

Biz hadiselerin okundan korkmayız ve titreten kılıç umurumuzda bile değildir

لَا نَتَّقِي نَوْبَ الزَّمَانِ وَلَا نَخَافُ تَهْدِيدًا

Biz ne çağın hadiselerinden korkarız ne de birinin tehdidinden

وَنَمُودُ فِي أَوْقَاتِ أَفَاتِ إِلَى الْمَوْلَى يَدًا

Ve biz musibet vaktinde ellerimizi Mevlamıza açarız

كَمْ مِنْ مُنَازَعَةٍ جَرَتْ بَيْنِي وَ أَقْوَامِ الْعِدَا

Benimle düşman milletlerin arasında gerçekleşen nice müsabakalar vardır ki

حَتَّى انْتَبَيْتُ مُظْفَرًا وَمُوقَّرًا وَمُؤَيَّدًا

Ben onlardan, muzaffer, saygın ve desteklenen olarak çıktım

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا يَوْمَ مَا يُشِيبُ ثَوَهْدًا

Ey insanoğlu! Genci yaşlandıran günden kork!

الْأُمَّةَ مَا تَنْقُضِي وَأَسِيرُهُ مَا يُفْتَدَى

O günün sıkıntıları bitmeyecek ve

o günün tutsağı fidye ile kurtarılamayacaktır

وَاللَّهِ إِنِّي مَا ضَلَلْتُ وَمَا عَدَلْتُ عَنِ الْهُدَى

Allah adına yemin olsun ki ben kesinlikle yoldan sapmadım ve hidayetten uzaklaşmadım

لَكِنِّي مُذَلَّمٌ أَزَلُّ مِمَّنْ إِذَا هُدِيَ اهْتَدَى

Aksine ben, vücuda geldiğimden beri yol gösterildiğinde hidayete kavuşan kimselerdenim

لِّلّٰهِ حَمْدٌ ثُمَّ حَمْدٌ قَدْ عَرَفْنَا الْمُقْتَدٰى

Tabi olunanı (sav) tanıdığımız için elhamdülillah sümme elhamdülillah

كَادَتْ تُعَفِّينِى ضَلَالَاتٍ فَادْرَكَنِى الْهُدٰى

Dalaletler belki de beni yok edebilirdi ama hidayet beni buldu

يَا صَاحِبَ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ اَعْطٰى لَنَا هٰذَا جَدًا

Ey arkadaş! Şüphesiz Allah bize bu hediyeyi bağışladı

هُوَ كَيْلَةُ الْقَدْرِ التِّى تُعْطٰى نَعِيْمًا مُّخْلَدًا

Bu öyle bir kadir gecesidir ki daimi nimeti lütfeder

اَتَجُوْلُ فِى حَوْمَاتِ نَفْسِكَ تَارِكًا سُنَنَ الْهُدٰى

(Ey Muhatab!) Acaba sen hidayet yolunu bırakıp

nefsinin peşinde mi dolaşıyorsun

هَلَّا اَنْتَهَجْتَ مَحَجَّةَ الْاَحْيَاءِ يَاصِيْدَ الرِّدَا

Sen neden diri olanların yolunu izlemedin, ey mahvoluşun avı

يَا مَنُ غَدًا لِّلْمُؤْمِنِيْنَ اَشَدُّ بُغْضًا كَالْغَدَا

Ey müminlere düşmanlar gibi şiddetli kin besleyen kimse!

اِخْتَرْتَ لَذَّةَ هٰذِهِ وَنَسِيتَ مَا يُعْطٰى غَدًا

Sen bu dünyanın lezzetini tercih ettin ve yarın verilecek olanı unuttun

يَا خَاطِبَ الدُّنْيَا الدِّيَّةِ قَدْ هَلَكْتَ تَجَلُّدًا

Ey hakir dünyanın talibi!

Sen günah işlemeye cesaretli olduğun için helak oldun

عَادَيْتَ أَهْلَ وَلَايَةٍ وَقَفَوْتَ أَثَارَ الْعَدَا

Sen Allah dostlarına düşman kesildin ve

düşmanların izleri üzerinden yürüdün

الْيَوْمَ تُكْفِرُنِي وَتَحْسِبُنِي شَقِيًّا مُلْحِدًا

Bugün sen bana kafir diyorsun ve

beni bedbaht bir mülhit zannediyorsun

وَتَرَى بِوَقْتِ بَعْدِهِ فِي زِيِّ أَحْمَدَ أَحْمَدًا

Ve sen günün birinde Ahmed'i,

Ahmed'in elbisesinde göreceksin

يَأْمَنُ تَظَنِّي الْمَاءِ مِنْ حُمُقِ سَرَابًا وَاعْتَدَى

Ahmaklığından ötürü serabı su zannedip haddini aşan kimse!

السَّبْرُ سَهْلٌ هَيِّنٌ إِنْ كَانَ فَهْمٌ أَوْ صَدَا

Eğer idrak, zeka ve susamışlık olsa

denemesi kolay ve basittir

وَاللَّهُ لَوُكِّشَ الْغِطَاءُ وَجَدْتَنِي عَيْنَ الْهُدَى

Allah adına yemin olsun ki eğer perde kaldırılmış olsaydı

sen beni hidayetin membaı olarak görürdün

وَنُظِمْتَ فِي سِلْكِ الرَّفَاقِ وَجِئْتَنِي مُسْتَرْشِدًا

Ve sen, arkadaşlık ipime dizilir ve bana hidayetin talibi olarak gelirdin.

Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani (as)

Keramat-üs sadıkın, Ruhani Hazain, cilt 7, sayfa 70-71

Çev: Raşit Paktürk

Hiz. Mehdi ve Ümmet büyüklerinin şahadetleri

Müslüman Ahmediye Cemaati Baş İmamı, Vadedilen Mesih ve Mehdi Hazretleri'nin Dördüncü Halifesi, Mirza Tahir Ahmed Hazretleri'nin 5 Nisan 1985 Cuma günü Londra'nın Fazl Camiinde verdiği Cuma hutbesi metnidir. Kendileri Kelime-i Şahadet, İstiaze ve Fatiha Suresi'ni okuduktan sonra şu ayetleri (41:6-7) okudular:

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا
عَامِلُونَ ﴿٦﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ
وَوَيْلٌ لِلْمُصْرِكِينَ ﴿٧﴾

Ondan sonra söze şöyle başladılar: Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde yayınladığı broşürde ileri sürülen itirazlardan bir tanesi de şöyledir. "Mirza Gulam Ahmed'in tuhaf davalarından bir tanesi de, manevî mertebesinin öteki peygamberlerden daha yüksek olduğudur. Bir örnek olmak üzere bazı yazılarını aşağıya nakletmekteyiz: "Hak Teala^{cc} bu Ümmet'e Mev'ud Mesih'i göndermiştir. O, bütün şanıyla önceki Mesih'ten daha üstündür. Canım elinde bulunan Yüce Allah adına yemin ederim ki eğer Meryemoğlu İsa^{as} benim zamanımda olsaydı, benim becerebildiğim işleri asla beceremezdi ve benim

gösterdiğim mucizeleri asla gösteremezdi."⁴⁶

"Dünyadan gelip geçmiş ve ismi bana verilmemiş hiçbir peygamber yoktur. Berahin-i Ahmediye'de Allah'ın^{cc} bana bildirdiği gibi ben Adem'im, ben Nuh'um, ben İbrahim'im, ben İshak'um, ben Yakub'um, İsmail'im, ben Musa'yım, ben Davud'um, ben Meryemoğlu İsa'yım. Yani bürüzî bir şekilde (öyleyim). Yüce Allah'ın^{cc} bu kitapta bana bütün bu isimleri verdiği gibi ve hakkımda:

جرى الله فى حلال الانبياء

Yani, bütün peygamberlerin elbiselelerinde Allah'ın^{cc} peygamberi buyurdu-

⁴⁶ Hakikat-ül Vahiy; s.153

ğu gibi, her Peygamber'in şanının bende bulunması gereklidir.”⁴⁷

Bu itirazdan başka, bir itiraz da şudur: Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Mesih-i Mev'ud^{as}, kendine gelen vahyin öteki peygamberlere gelen vahye benzediğini ileri sürmüştür. Aslında bu her iki itiraz birbirinin aynısıdır. Eğer Vadedilen Mesih peygamberler zümresine dahil ise, bu zümre hakkında Kuran-ı Kerim'de iki çeşit ayet bulunmaktadır. Yüce Rabbimiz^{cc} bir yerde şöyle buyurmaktadır:

“Biz peygamberler arasında hiçbir fark gözetmeyiz.”⁴⁸ Bu dava Hz. Akdes Muhammed-i Mustafa^{sav} ile sahabelerine isnat edilmiştir. Başka bir yerde Hak Teala^{cc} şöyle buyurur:

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ...

“Bu peygamberlerin bazılarını ötekiler üzerine fazilet bahsettik.”⁴⁹

O bakımdan eğer Vadedilen Mesih^{as} peygamberler zümresine dâhil ise, o zaman her iki itirazın cevabı bu iki ayette mevcuttur. Vahiy bakımından peygamberler arasında bir ayırım

yapılamaz. Eski peygamberlere indirilen pak vahyin aynısı Allah tarafından her peygambere indirilir. Allah'ın^{cc} pak kelâmında onun şanı, şevketi ve yüceliği, doğruluğu ve güzelliği bakımından hiçbir fark bulunmaz.

Mertebe meselesine gelince, bu da Allah'ın^{cc} işidir. O, Dilediğine yüce mertebe bahşeyler; dilediğine küçük mertebe verir. Kısacası o, bazı peygamberlere öteki bazı diğer peygamberlerden daha üstün mertebe vermiştir. Şimdi Mesih-i Mevud'un davasına gelince araştırılması gereken konu şudur: Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin, geçmişteki bazı peygamberlerden daha yüce bir mertebe bahşedildiğini iddia etmesi acaba uygun mudur?

Evliyalara da vahiy indirilmiştir

Ümmet-i Muhammediye'nin geçmişteki büyükleri ve müceddidleri açık bir şekilde gelecekteki Mesih ve Mehdi'nin alelâde bir insan olmayacağını bildirmişlerdir. Hatta bazıları çok açık bir şekilde Mehdi'nin bazı peygamberlerden daha üstün olacağını yazmışlardır. Mesih ve Mehdi bir yana, bazı Ümmet büyükleri kendi zatlari ile ilgili olarak bu çeşit iddialari ileri sürmüşlerdir. Yani Ümmet-i

⁴⁷ Tetimmey-i Hakikat-ül Vahiy; s.84

⁴⁸ Bakara Suresi: Ayet 286

⁴⁹ Bakara Suresi: Ayet 254

Muhammediye'de hem vahyin indiği, hem de bazı evliyaların geçmişte-ki bazı peygamberlerden daha üstün olduğu, aynen Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusunun iddia ettiği gibi, iddia edilmiştir. Vahyin indiği konusunda iki örnek sunuyorum:

(A) Hz. Muhyiddin İbn-i Arabî^{ar} kendisine vahyin geldiğini iddia etmekle kalmayıp miraca çıktığını da ileri sürer ve aşağıdaki ayetin indiğini iddia eder:

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٠﴾

Yani: De ki biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub, ve evladına indirilene, Musa ve İsa'ya ve diğer peygamberlere Rableri tarafından verilene inanıyoruz. Onları birbirinden hiç ayırdetmeyiz ve biz O'na itaat ederiz.⁵⁰

Daha sonra şöyle der:

فاعطاني في هذه الآية كل الايات و قرب على الامر و جعلها
فتاح كل علم فعلمت اني مجموع من ذكرنى

Allah^{cc} bu ayet içinde bana bütün ayetleri ihsan eyledi ve benim işimi bana kolaylaştırdı. Yüce Allah^{cc} bu ayeti benim için her ilmin anahtarı

yaptı. Ondan sonra ben, bana zikredilen bütün peygamberlerin Cem'i (bir arada toplandığı zat) olduğumu anladım."⁵¹

(B) Hz. Hoca Mir derd Dehlevî "İlm-ül Kitap" adlı eserinde "Tehdis-i Ni-met" konusu altında, kendisine indirilen vahiylerini zikretmiştir ve bu vahiylerin eski peygamberlere indirilen vahiylerle eşit olduğunu ileri sürmüştür. Vahiylerinden birkaç tanesi şöyledir:

○ ولا تتبع اهواءهم واستقم كما امرت
○ افحكم الجاهلية يبغون في زمان بحكم الله باباته
مايشاء
○ ان تعذبهم فانهم عبادك وان غفرلهم فانكم انت
العزير الحكيم

İsa'dan daha üstün olmasının hikmeti

Hz. İsa'dan^{as} daha üstün olmasına gelince, Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Mehdi^{as} bunun hikmetini de belirtmiştir. Hz. Muhammed Resulullah'ın^{sav} üstünlüğüne inanan hiçbir Müslüman bu hikmete itiraz edemez.

Hz. Mehdi^{as} şöyle buyurmuştur: "Burada şunu da hatırd tutmak gerekir ki, bizim Efendimiz ve baş tacımız^{sav} bütün yeryüzüne peygamber olarak

⁵⁰ El-Fütûhat-ül Mekkiye; Matbua Mısır; c.3 s.350

⁵¹ A.G.E.; c.3 s.350

geldiği için, ben de bütün yeryüzünün ıslâhına bir hizmetçi olarak tayin edildim. Bu yüce hizmete tahsis edildiğim için, bu yükü taşımak üzere gerekli olan bütün kuvvetler ve yetenekler de bana bahşedilmiştir. Biz, talimatları bütün kemalâtı içeren ve bütün dünya için olan Kuran-ı Kerim'in varisleriyiz. Buna mukabil Hz. İsa^{as} ancak, talimatları tam olmayan ve belli bir kavime has olan Tevrat'ın varisi idi. Zaten o yüzdendir ki o, Tevrat'ta gizli bulunan ve kapalı olan sözleri İncil'de açıklamaya mecbur oldu. Fakat biz Kuran-ı Kerim'de bulunmayan hiçbir konuyu açıklayamayız. Çünkü Kuran-ı Kerim'in talimatları tam ve mükemmeldir ve Tevrat gibi hiçbir İncil'e ihtiyacımız yoktur."⁵²

Peygamberlerden daha üstün olma iddiaları

Diğer büyük zatların üstünlük iddialarına gelince, bunun birçok örneği vardır. Meselâ, Şeyh Davud Bin Mahmud El-Kayserî, Şerh Füsûs-ül Hikem adlı eserinde Hz. Ali'nin^{ra} şöyle buyurduğunu kaydetmiştir:

"انا نقططه باء بسم الله انا جنب الله الذى فرطتم فيه و انا القلم و انا اللوح المحفوظ و انا العرش و انا الكرسي و انا السماوات السبع و الارضون"

Yani: "Ben Besmele'nin Ba harfinin noktasıyım. Ben, sizin tam önem vermediğiniz Allah'ın^{cc} bir yönüyüm. Kalem benim, Levh-i Mahfuz benim, Arş benim, Kursî benim, yedi gök ile yer benim."⁵³

İmam Ebu Hanife'nin hocası ve Ümmet büyüklerinden olan İmam Cafer Sadık^{ar} Mehdi'nin^{as} şöyle iddia edeceğini bildirmiştir:

يَقُولُ يَا مَعْشَرَ الْخَلَاءِ بَيْتِي أَلَا وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ فَهِيَ أَنَاذَا إِبْرَاهِيمُ وَ إِسْمَاعِيلُ أَلَا وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى مُوسَى وَ يُوشَعَ فَهِيَ أَنَاذَا مُوسَى وَ يُوشَعَ أَلَا وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى عِيسَى وَ شَمْعُونَ فَهِيَ أَنَاذَا عِيسَى وَ شَمْعُونَ أَلَا وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى مُحَمَّدٍ وَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَهِيَ أَنَاذَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ

Yani: Ey insanlar topluluğu! Her kim İbrahim^{as} ile İsmail'i^{as} görmek isterse bilsin ki İbrahim ve İsmail benim. Her kim Musa^{as} ile Yuşa'yı görmek isterse bilsin ki Musa ve Yuşa benim. Her kim İsa^{as} ve Şem'un'u görmek isterse bilsin ki İsa ve Şem'un benim. Her kim Muhammed^{sav} ile Emir-ül Müminin'i görmek isterse bilsin ki Muhammed^{sav} ve Emir-ül Muminin

⁵² Hakikat-ül Vahiy; s.150-151

⁵³ Şerh Füsüs-ül Hikem; Mukaddime; Fasıl 8; s.32

(Ali^{ra}) benim. Her kim Hasan ile Hüseyin'i görmek isterse bilsin ki Hasan ve Hüseyin benim. Her kim Hüseyin neslinden olan imamları görmek isterse bilsin ki o imamlar benim."⁵⁴

Demek oluyor ki Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti, Hz. Mehdi'nin^{as} bu iktibaslarını ileri sürerek aslında Müslüman Ahmediye Cemaati'nin aleyhinde bir delil ileri sürmemiş aksine bu Cemaat'i desteklemiştir. Eğer gelecek olan Mehdi'nin mertebesi o kadar yüce değilse, geçmiş büyüklerin sözleri anlamsız kalır. Fakat eski büyüklerimizin önceden söylediklerine göre, doğru Mehdi İmam'ın bu iddiaları ileri sürmesi lâzımdı. Eğer o, Mehdi İmam olduğunu iddia etseydi fakat bu iddiaları ileri sürmeseydi böyle bir durumda o, doğru değil yalancı sayılırdı. Böyle bir durumda bu sözleri söylemiş olan büyüklerimiz bile (haşa) yalancı olurlardı. Kısacası İmam Cafer-i Sadık'ın sözüne göre Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Ahmed hazretlerinin doğruluğunu kabul etmeye mecburuz. Fakat eğer ona yalancı dersek o zaman İmam Cafer-

i Sadık^{ar} hazretlerinin doğruluğu ve büyüklüğünü inkâr etmemiz gerekir.

Gelecek olan Mehdi^{as} bir yana, Şii-ler'in Naib-i İmam dedikleri Humeyni, Şii imamlar hakkında şöyle demiştir: "Şüphesiz dinimizin temel inançlarından birisi de şudur ki hiçbir seçkin melek, peygamber yahut mürsel İmamlar'ın yüce mertebesine erişemez."⁵⁵

Şeyh Abdülkadir Geylanî Hazretleri, Mesih yahut Mehdi olduğunu iddia etmemiştir. Mamafih onun erdiği yüce mertebeyi bugünün alelade bir hocası tam olarak idrak edemez. Şeyh Nuruddin Ebul Hasan Ali Bin Yusuf Bin Cerir Nahmî, Hz. Abdülkadir Geylanî'nin şöyle buyurduğunu yazıyor:

الانس لهم مشائخ و الجن لهم مشائخ والملئكته لهم مشائخ و
انا شيخ الكل لا تقيسونى باحد و لا تقيسوا على احدا

Yani: "İnsanların da şeyhleri vardır, cinlerin de şeyhleri vardır. Keza meleklerin de şeyhleri bulunmaktadır. Yalnız ben hepsinin şeyhiyim. Onun için beni başkasıyla ve başkasını da benimle karşılaştırmayın."⁵⁶

⁵⁴ Bihar-ül Envar; c.13 s.202

⁵⁵ Vilayet-ül Fakih, s.35

⁵⁶ Behcet-ül Esrar; s.21

Keza İmam İbn-i Sirîn hazretleri şöyle demiştir:

قال ابن أبي شيبة في باب المهدي عن محمد بن سيرين قال: يكون في هذه الأمة خليفة خير من أبي بكر و عمر. قيل خير منهما؟ قال: قد كاد يفضل على بعض الأنبياء. و في لفظ: لا يفضل عليه أبو بكر و عمر. سيوطي كفته (أي قال السيوطي) هذا إسناد صحيح.

Yani: "İbn-i Ebi Şeybe Mehdi ile ilgili olarak Muhammed İbn-i Sirîn'in şöyle dediğini bildirmiştir: Bu Ümmet'te bir halife olacaktır. O, Ebu Bekir ve Ömer'den daha iyi olacaktır. Her ikisinden daha iyi mi olacak? diye sorulduğunda o, hatta bazı Peygamberlerden de daha üstün olacaktır, dedi. Ebu Bekir ve Ömer ondan daha üstün değildirler buyurdu. İmam Sayyuti bu sözün doğru olduğunu söylemiştir."⁵⁷

Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti tarafından bastırılan Ahmediye aleyhtarı broşürde Hz. Şah Velîyullah Muhaddis Dehlevî^{ar} bütün Ümmet'in saygı gösterdiği büyük bir din bilgini olarak takdim edilmiştir. Onun bir sözünü burada naklediyoruz:

"حَقُّ لَهُ أَنْ يَنْعَكِسَ فِيهِ أَنْوَارُ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ﷺ. يَزْعُمُ الْعَامَّةُ أَنَّهُ إِذَا نَزَلَ فِي الْأَرْضِ كَانَ وَاحِدًا مِنَ الْأُمَّةِ. كَلَّا! بَلْ هُوَ شَرْحٌ لِلْأَسْمِ الْجَامِعِ الْمَحْمُودِيِّ وَنَسْخَةٌ مِّنْ نَّسْخَةِ مَنْهُ. وَشَتَانُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَحَدٍ مِنَ الْأُمَّةِ."

Yani: "Peygamberlerin baş tacı olan Hz. Muhammed'in^{sav} nurları Mehdi'de yansımalıdır. Bu Mehdi'nin hakkıdır. Alelâde insanlar, yere indiği zaman, onun (Mehdi'nin) Ümmet'ten alelâde birisi gibi olacağını söylerler. Haşa! Aksine o, bütün özellikleri ve güzellikleri kendinde toplamış olan Muhammed isminin şerhidir ve onun tam bir kopyasıdır. Ümmet'ten birisi nerede ve o, nerede!"⁵⁸

İmam Abdürrezzak El-Kaşanî^{ar} şöyle demiştir:

"المهدي الذي يجيء في آخر الزمان فإنه يكون في أحكام الشريعة تابعاً لحمد ﷺ، وفي المعارف والعلوم والحقيقة تكون جميع الأنبياء والأولياء تابعين له كلهم. ولا يناقض ما ذكرناه لأن باطنه باطن محمد (ﷺ)"

Yani: "Mehdi-yi ahir zaman şariat hükümlerinde Hz. Muhammed'e^{sav} tabi olacaktır ve marifetler, bilgiler ile hakikat konusunda bütün peygamberler ve evliyalar ona tabi olacaklardır. Bu ifademiz daha önceki ifademizle çelişkili değildir çünkü onun (Mehdi'nin) bîatını (içi) aslında Hz. Muhammed'in^{sav} bîatınıdır."⁵⁹

Hz. Şah Velîyullah Muhaddis Dehlevî^{ar} Tefhimat-i İlâhiye adlı eserinde

⁵⁸ El-Hayr-ül Kasir; Medine Mat.;Bacnor; s.27

⁵⁹ Füsüs-ül Hikem Şerhi; El-kaşanî; s.35

⁵⁷ Hicac-ül Kirame; Nüvvab Sıddik Hasan Han; s.386

Hız. Mehdi'nin zuhûrunu şöyle açıklamıştır:

"...تارة أخرى بأن تشتيك بحقيقة رجل من آلہ أو المتوسلين إليه كما وقع لنبينا ﷺ بالنسبة إلى ظهور المهدي."

Yani: "Bazen bir şahsın hakikatine ona tabi olanlar ve onunla ilişki halinde olanlar bile katılırlar. Bu da zuhûrun başka bir şeklidir. Nitekim Mehdi'nin zuhûru aslında Peygamber Efendimiz'in^{sav} zuhûru demek olacaktır."⁶⁰

Kısacası bu sözler Ümmet büyüklerinin yani imamlarla müceddidlerin sözleridir. Ümmet-i Müslime bu zatlara daima saygı göstermiştir. Şimdi bugünün dar kafalı hocaları için iki yol vardır. Ya Müslüman Ahmediye Cemaati ve kurucusuna kâfir dedikleri gibi bu Ümmet büyüklerine de kâfir diyecekler yahut insafli davranarak bu zatlar Mehdi'nin mertebesini ve yüce şanını nasıl açıkladıysa onu kabul ederek bu Cemaat'e yaptıkları itirazları geri alacaklar ve Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusunun bütün iddialarını kabul edeceklerdir. Ama ne yazık ki siz bu iddiaların neticesinde bütün Ahmedi Müslümanların öldürülmeleri gerektiğini ileri sürmektесiniz. Hatta evlerinin

yakılmasının, mal mülklerinin ateşe verilmesinin, gözleri önünde karılarının ve evlatlarının katledilmesinin, çocukların gözleri önünde anne ve babalarının öldürülmesinin caiz olduğuna fetva vermektесiniz. Yalnız eğer bütün bunları reva görüyorsanız, eski imamların yandaşlarına da bütün bunları neden yapmıyorsunuz?

Bütün geçmiş Ümmet büyüklerine göre Mehdi'nin bütün bu iddiaları ileri sürmesi lâzımdı. Bu iddialar onun doğruluğunu kanıtlamaktadır.

Eğer Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu bütün bu iddiaları ileri sürmeseydi işte o zaman onu yalanlayabilirdiniz. Fakat eski geçmişteki imamların belirttiğine göre artık bu iddiaları ileri sürdüğü için onu yalanlayamazsınız.

Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Mirza Gulam Ahmed'e^{as} yöneltilen itirazlardan birisi de şöyledir: *"Daha önce de belirttiğimiz gibi Mirza Gulam Ahmed başlangıçta açık olarak peygamberlik iddiasında bulunmayı arzu etmedi. İlk olarak o, "Hatm-i Nübüvvet" konusunda zihinlerde bir kargaşalık yarattı. Daha sonra kademeli olarak fakat aynı zamanda hızlı bir şekilde amacına*

⁶⁰ Tefhimat-i İlâhiye; c.2 s.198

ulaşmaya başladı. En sonunda çekingen olarak ve çelişkili ifadeler kullanarak peygamber olduğunu ileri sürdü... Gençliğinde o, sara ve sinir ağrıları hastalıklarından rahatsızdı. Bazen o, isteri nöbetinden dolayı bayılıp düşerdi. Ayrıca şeker hastalığı da vardı. Daha sonra o, her iki hastalığını kendi lehine birer delil olarak ileri sürdü. Bu da çok enteresandır. O, bu konuda şöyle demiştir: *Bakınız! Benim hastalıklarım hakkında bile Peygamber Efendimiz^{sav} önceden haber vermiştir ve Mesih'in ineceği zaman iki sarı çarşaf giymiş olacağını haber vermiştir. Nitekim aynen vuku buldu*".⁶¹

Bu itirazlar iki ayrı kısma ayrılmaktadır. Dinler tarihinden haberdar olanlar, özellikle Avrupa oryantalistlerinin eserlerini okumuş olanlar, bu itirazların daha önce de aynen yapıldığını hatırlayacaklardır. Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti bu dersi kimden almıştır? Bu konuda meşhur Ehl-i Hadis din bilgini Sanaullah Amritsarî'nin şu yazısı bize ışık tutacaktır: *"Mirza Gulam Ahmed'in peygamberliği konusunda soru sormak bizim hakkımızdır. Hristiyanlar ve Hindular*

H. Resulüllah'ın^{sav} peygamberliğine nasıl itiraz ediyorlarsa, biz de aynı şekilde Mirza Gulam Ahmed'in peygamberliğine itiraz edeceğiz".⁶²

Demek ki bunlar bu itirazları Hristiyanlar'la Hindular'dan öğrenmişlerdir. Onlar H. Muhammed Resulüllah'a^{sav} nasıl itiraz ediyorlar ve İslâmiyet'e nasıl saldırıyorlarsa bunlar da aynen öyle yapmaktadırlar.

Meşhur Hristiyan yazar William Mure H. Resulüllah'a^{sav} şöyle itiraz yöneltmiştir: *"Bizim düşüncemize göre, şüphe ve çekingenlik devresinden geçtikten sonra Muhammed, Kuran'ın ilâhî mesaj olduğunu ve bütün talimatlarının Allah'ın^{cc} adıyla ileri sürüldüğünü iddia etti. Bu durum onun bütün hayatına hâkim olup hareketlerine katılmış oldu. O, önce bir hizmetçi idi. Daha sonra o, peygamber olduğunu ileri sürdü. En sonunda Allah'ın^{cc} yardımcısı olduğunu iddia etti. Onun iddialarının sınırları daima genişlemeye devam etti ve onların temeli de belirttiğimiz prensiplerdi*".⁶³

Başka bir yerde o, şöyle demiştir: *"Mekke'de bir idarecinin olmayışı ve*

⁶¹ Teşhiz-ül Ezhan; Haziran 1906

⁶² Ehl-i Hadis Gazetesi; 24 Mart 1911; s.2

⁶³ Life Of Muhammed; William Mure; s.46-47

gruplara ayrılmış olan hükümet, Muhammed'e peygamberlik fırsatını sağladı... Medine'ye gelişinde Yahudiler'in oruç tuttuğunu gördü ve hemen onu benimsedi. Daha önce bu İslâmî emir yoktu. Muhammed'in dinini Yahudi geleneği ile bağdaştırmak istediği bir devirde bu emir yürürlüğe girdi."⁶⁴

Hastalıklara gelince, sara, isteri ve yilbik (peri hastalığı) Hz. Resulullah'a^{sav} da isnat edildi. Bütün peygamberlerin baş tacı olan, baştanbaşşa "Nur" olan, insanlarla peygamberlerin en seçilmiş olan Allah'ın^{cc} Habibi Hz. Muhammed Resulullah^{sav} hakkında William Mure şöyle der: "Peygamber çok karışık huya sahip, çelişkili, sinir hastalığına tutulmuş idi ve karanlıktan korkardı."⁶⁵

Lanetüllahi alel kâzibin! (Allah'ın^{cc} laneti yalancıların üzerine olsun). Benim için bu yazıyı okuyabilmek bile imkânsızdır. Hastalıkla ilgili daha detaylı bilgiye sahip olmak isteyenler "C.G.Funder" adlı papazın "Mizan-ül Hak" adlı eserini (s.459; 463) okumalıdır. Bu utanmaz yazar zevk alarak ve zayıf rivayetlere daya-

narak, bazen de eski büyüklerimizin, hadis ve fıkıh bilginlerimizin sözlerinden yanlış neticeler çıkararak itirazlar ileri sürmüştür. Kısacası yalnız sara hastalığı değil çok daha düşük kelimeler Allah'ın Habibi'ne^{sav} isnat edilmiştir. Ben bu yazıyı ve buna benzer diğer yazıları okuyamam. Fakat bizim muhaliflerimiz isterlerse bu yazıları okusunlar. Zaten bu dersleri İslâm düşmanlarından öğrenmemişler midir? Şu da enteresandır ki, Ahmediye aleyhtarı bu broşürün yazarı Hz. Mirza Gulam Ahmed'in iki hastalığını ileri sürerek Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu ile alay etmiştir. Acaba o, Müslüman yazarların Allah'ın^{cc} peygamberleri hakkında yazdığı yazıları biliyor mu? Bu yazılar tamamen asılsız olup İsrailiyat'a dayanmaktadır. Örnek olarak bazı yazıları burada naklediyoruz. Hz. İdris^{as} hakkında şöyle denmiştir:

*"Onun bir gözü ötekinden daha büyüktü."*⁶⁶

Hz. Şuayb^{as} hakkında şöyle denmiştir:

*"O, ömrünün sonunda kör olmuştu."*⁶⁷

⁶⁴ A.G.E.; s.32

⁶⁵ A.G.E.; s.200

⁶⁶ El-ittikan Tefsiri; c.2; s.138 A.G.E.; c.2; s.138

⁶⁷ A.G.E.; c.2; s.139

Yüce Allah, Kuran-ı Kerim'de belirtil-diği gibi, peygamberlere ruhunu üf-ler ve onlara manevî bakımdan yeni bir hayat bahşederek peygamberlik ihsan eder. Fakat Hz. Eyüp^{as} hakkın-da şöyle denmiştir:

"فنفخ (إبليس) في منخرية اشتعل منها جسده، فخرج منها ثأليل مثل أليات الغنم، ووقعت فيه حكة، فحك بأظفاره حتى سقطت كلها. ثم حكها بالمسوح الحشنة حتى قطعها. ثم حكها بالفخار والحجارة الحشنة فلم يزل كذلك حتى تقطع جسده وانثنى. فأخرجه أهل القرية، وجعلوه على كناسة، وجعلوا له عريشا، وهجره الناس كلهم إلا زوجته، رحمة بنت إفرائيم."

*"Şeytan burnuna üfledi. Dolayısıyla bedeni ateşlendi ve koyun kuyruğu büyüklüğünde çıbanbaşı çıktı. Bütün bedeni de kaşıntı oldu. İlk olarak tırnaklarıyla kaşınmaya başladı. Fakat tırnakları düştü. Daha sonra o, sert bir kumaşla kaşınmaya başladı. Fakat kumaş da aşınıp yırtılınca o, çakıl ve sert taşlar kullanmaya başladı. Ancak kaşıntı azalmadı. Sonunda bütün vücudu yara içinde kalıp ko-kuşmaya başladı. Köy halkı kendisini köyden kovdu ve bir çöplüğe attı; üzerine de bir dam yaptı. Karısı Rahmet Bint Efraem dışında herkes kendisiyle alâkasını kesti."*⁶⁸

Allah'ın^{cc} yüce peygamberlerinin peygamberlikleri hakkında bu çeşit

çirkin düşünceleri olanların ve Al-lah'ın^{cc} yüce peygamberlerine bu kadar iğrenç saldırılarda bulunanla-rın Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Mehdi'ye^{as} saldırımları hayret verici olmamalıdır.

Gerçek şudur ki bütün bu durumlar-da Müslüman Ahmediye Cemaati için bir teselli ve hamd yönü bile mevcuttur. Hz. Ahmed'den^{as} önce dünya insanları Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed'e^{sav} çirkin saldırılar-da bulunmaktaydılar. Tam o dö-nemde Kadiyan'da doğmuş olan, Hz. Muhammed'e^{sav} deli gibi âşık olan bu zat, efendisine yapılan saldırıları önlemekle kalmayıp İslâm düşman-larıyla mücadeleye başladı. Sonuç olarak düşmanlar Hz. Muham-med'e^{sav} saldırmaktan vazgeçerek kendisini hedef aldılar.

Artık İslâm düşmanları Hz. Muham-med'e^{sav} saldırmıyorlar, aksine Hz. Muhammed'in^{sav} naçiz bir takipçisi olan Hz. Ahmed'e^{as} saldırıyorlar. Ahmediye Cemaati'nin fedakârlığı işte bu kadar yücedir ve Hz. Ah-med'in^{as} iddiaları işte bu kadar doğ-rudur. Bu saldırılarda Hz. Ahmed^{as} için selâm ve rahmet bulunmaktadır. Hiç şüphe yoktur ki geçmiş asırlarda Yüce Rabbimiz, sevgili Habibi'ne ya-

⁶⁸ Haşiye-tül Celâleyn; Allame Ahmed Essavî El-Maliki; c.3 s.73

pılan o çirkin ve iğrenç saldırıları rahmet ve selâma dönüştürmekteydi. Hz. Muhammed'e^{sav} ne kadar küfür edildiyse ondan yüzlerce, binlerce, milyonlarca kat rahmet, gökten kendisine yağmıştır. Ne mutlu Hz. Muhammed'in Ümmetine! Ne mutlu Mehdi'nin Cemaati'ne! Ne mutlu efendisine yapılan saldırıları önleyen Mehdi'ye!

Sarı çarşafa gelince bu, yoruma tabi bir sözdür. Hz. Resulüllah^{sav} ahir zamanda Mesih-i Mevud'un iki sarı çarşafa sarılı olarak ineceğini söylemiştir. Bu konuda son kararını da Hz. Resulüllah^{sav} önceden vermiştir. Ya bu sözü zahirî manada alacağız yahut ta yoruma tabi tutacağız. Ümmet-i Muhammed'in büyüklerinin yazdıklarına göre:

"والصفرة من الثياب كلها مرض وضعف لصاحب الثوب الذي يُسَبِّ ذلك الثوب إليه."

"Sarı elbise, sahibinin hastalığına ve güçsüzlüğüne bir işarettir."⁶⁹

Demek ki sarı çarşaf aslında hastalık demektir. Lâkin eğer bu sözü zahiri manada alırsak ve gelecek olan Mesih ve Mehdi'nin sarı elbisesiyle geleceğini zannedersek o zaman çok

çirkin olur. Çünkü Allah'ın^{cc} Habibi^{sav} şöyle buyurmuştur:

يروي عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه قال: رأى رسول الله ﷺ عليّ ثوبيّين مُعَصْفَرَيْنِ فَقَالَ: "إِنَّ هَذِهِ مِنْ ثِيَابِ الْكُفَّارِ فَلَا تَلْبِسْهَا."

H. Abdullah Bin Amr Bin El-As^{ra} diyor ki: "Resulüllah^{sav} iki tane sarı elbise giydiğimi görünce; "bunlar kâfirlerin elbiseleridir. Onun için bunları giyme," buyurdu."⁷⁰

Demek ki Ümmet-i Muhammed^{sav} sarı elbise giymemelidir. Çünkü sarı elbise aslında kâfirlerin elbisesidir. Bu bizim sevgili Peygamberimizin buyruğudur. Onun için eğer bize Ümmet-i Muhammed'e gelecek olan gerçek Mehdi ve Mesih lâzımsa, o zaman onunla ilgili düşüncelerimizi düzeltmeliyiz ve rüya tabirlerinin bize bildirdiği gibi sarı elbiselerin hastalık olduğunu kabul etmeliyiz. Yalnız eğer zahirde sarı elbise giymiş Mehdi ve Mesih'i görmek istiyorsanız, o zaman sizin Mesihiniz ve Mehdiniz size mübarek olsun! Bizim Mehdi ve Mesihimiz ise, İslâm dininden aslâ dışarı çıkmamıştır ve efendisi Hz. Muhammed'in^{sav} itaatinden aslâ yüz çevirmemiştir.

⁶⁹ Tatir-ül Anam; c.1 s.96

⁷⁰ Sahih-i Müslim; Kitabüllibas

Bugünkü hutbem için ancak bu iki itirazı seçmiştim. Daha sonraki hutbelerimde daha başka itirazları ele alacağım ve Allah'ın^{cc} izniyle onları teker teker inceleyip cevaplandırmaya çalışacağım.